

การดำเนินการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัย 3 ชนิด คือ

1. บทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทย เรื่อง "อักษรควบ-อักษรนำ" สำหรับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
 2. แบบสอบสำหรับทดสอบก่อนและหลังการเรียนบทเรียนแบบโปรแกรม
 3. กระดาษแข็งสำหรับปิดคำตอบขนาด 2×10 นิ้ว จำนวน 100 แผ่น
- การสร้างบทเรียน ผู้วิจัยคำนึงถึงหลักในการเลือกบทเรียนดังนี้
1. บทเรียนแบบโปรแกรมวิชาภาษาไทย เรื่อง "อักษรควบ-อักษรนำ" สำหรับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ยังไม่มีผู้ใดสร้างเป็นบทเรียนมาก่อน
 2. เนื้อหาเรื่อง "อักษรควบ-อักษรนำ" เป็นเนื้อหาที่ไม่เปลี่ยนแปลง และมีความยาวพอเหมาะที่จะนำมาสร้างเป็นบทเรียนแบบโปรแกรม
 3. บทเรียนแบบโปรแกรมเรื่องนี้จะช่วยลดภาระของครูในการสอนวิชาภาษาไทยได้ เป็นต้นว่า การสอนเนื้อหาไม่ทันตามหลักสูตร โดยครูอาจนำบทเรียนนี้ให้นักเรียนเรียนนอกเวลาได้
 4. บทเรียนนี้อาจช่วยซ่อมเสริมหรือทบทวนความรู้ให้แก่ักเรียนระดับอื่นที่สนใจจะทำความเข้าใจเรื่อง "อักษรควบ-อักษรนำ" โดยให้ศึกษาค้นคว้าเองได้
 5. บทเรียนนี้ผู้วิจัยได้เคยทดลองสร้างมาแล้วเป็นบางส่วนในวิชา Independent Study จึงทำให้มีความตั้งใจว่าจะพยายามปรับปรุงแก้ไขบทเรียนให้ดีขึ้นและสามารถนำไปใช้ได้ในอนาคตต่อไป

การเลือกชนิดของบทเรียนแบบโปรแกรม ผู้วิจัยเลือกสร้างเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดเส้นตรง เนื่องจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. บทเรียนแบบโปรแกรมชนิดเส้นตรง เป็นแบบที่ไม่ยากเกินไป เหมาะสำหรับผู้เริ่มฝึกหัดสร้างคือตัวผู้วิจัย ซึ่งยังมีประสบการณ์ในการเขียนบทเรียนไม่มากนัก
2. เนื้อหาเรื่อง "อักษรควบ-อักษรนำ" ค่อนข้างยาว ผู้เรียนต้องเรียนจากสิ่งง่ายไปหายากและต้องทำแบบฝึกหัดไปตามลำดับจึงจะเข้าใจไม่สับสน จึงเหมาะที่จะสร้างเป็นบทเรียนแบบเส้นตรงมากกว่าชนิดสาขา
3. นักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับการเรียนวิธีนี้ เพราะบทเรียนแบบโปรแกรมยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายในประเทศไทย จึงควรให้เริ่มเรียนจากแบบเรียนชนิดเส้นตรงก่อนแบบเรียนชนิดสาขา
4. บทเรียนชนิดเส้นตรงนิยมให้นักเรียนเขียนคำตอบลงไปเอง เป็นการช่วยให้นักเรียนได้รู้จักคิด และการมีคำตอบเฉลยไว้ใกล้ ๆ ทำให้นักเรียนได้เห็นสิ่งที่ถูกต้องอย่างชัดเจน

วิธีดำเนินการวิจัย

หลังจากเลือกเรื่องและชนิดของบทเรียนแบบโปรแกรมแล้ว ได้ดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการและวิธีเขียนบทเรียนแบบโปรแกรม โดยเข้าศึกษาวิชา "Programmed Instruction" ซึ่งจัดสอนโดยแผนกโสตทัศนศึกษา เมื่อภาคปลายปีการศึกษา 2517 นอกจากนี้ยังได้ศึกษาจากตำราและวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาหลักสูตร ใครงการสอน คู่มือครู และแบบเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง "อักษรควบ-อักษรนำ" ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5, 6, 7 และในระดับที่สูงกว่านี้
3. แบ่งเนื้อหาที่จะสร้างบทเรียนออกเป็นตอน ๆ ดังนี้

3.1 อักษรควบ

3.1.1 ความหมายของอักษรควบ

3.1.2 อักษรควบแท้

3.1.3 อักษรควบไปบท

3.2 อักษรนำ

3.2.1 ความหมายของอักษรนำ

3.2.2 อักษรนำพวกอักษรสูงนำอักษรเดี่ยว

3.2.3 อักษรนำพวกอักษรกลางนำอักษรเดี่ยว

3.3 ทบทวนเรื่อง "อักษรควบ-อักษรนำ"

4. กำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงปฏิบัติการของบทเรียน

5. สร้างบทเรียนแบบโปรแกรมตามเนื้อหาและจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

บทเรียนเป็นบทเรียนแบบโปรแกรมชนิดเส้นตรง ที่ให้นักเรียนเขียนคำตอบเองและให้
เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

6. สร้างแบบสอบเพื่อวัดความรู้ของนักเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน
บทเรียนแบบโปรแกรม ขอสอบเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ
แล้วนำไปหาค่าความยากและอำนาจจำแนกของข้อสอบ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7
โรงเรียนบ้านโนนทอน อำเภอเมือง องค์การบริหารส่วนจังหวัดขอนแก่น จำนวน 60 คน
แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 20-80% และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20
ขึ้นไปไว้จำนวน 50 ข้อ จัดตารางที่ 2 ในภาคผนวก จากนั้นนำข้อสอบ 50 ข้อนี้ไป
ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนวัดหลักสี่ (ทองใบทิวารีวิทยา) กรุงเทพฯ-
มหานคร จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของข้อสอบ ซึ่งได้
เท่ากับ .73 (ค่าที่แสดงไว้ต่อจากตารางที่ 6 ในภาคผนวก)

7. นำบทเรียนแบบโปรแกรมไปทดลองกับนักเรียนจำนวน 1 คน 10 คน
และ 100 คน ตามลำดับ หลังจากการทดลองแต่ละครั้งได้แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องก่อน
นำไปทดลองในชั้นต่อไป

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ชั้นทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง ใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโนนทอน

ภาษาไทยและการใช้ภาษาไทย จากผลการสอบระหว่างปีอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ การทดลองแบบกลุ่มเล็ก ใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเดิม จำนวน 10 คน เป็นนักเรียนเก่ง 3 คน ปานกลาง 4 คน และค่อนข้างอ่อน 3 คน ส่วนการทดลองภาคสนาม ใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดหลักสี่ (ทองใบทิวารีวิทยา) บางเขน กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คน ได้คัดเลือกจากนักเรียน 110 คน ซึ่งได้รับการทดสอบด้วยแบบสอบถามก่อนเรียนบทเรียน แล้วคัดเลือกจากนักเรียนที่ได้คะแนนค่าสูงขึ้นไป 100 คน เพื่อนำมาทดลองบทเรียนแบบโปรแกรม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ใช้เครื่องมือ 3 ชนิด คือ บทเรียนแบบโปรแกรม เรื่อง "อักษรควบ-อักษรนำ" สำหรับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

แบบสอบถามก่อนเรียนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมจำนวน 50 ข้อ และกระดาษแข็งสำหรับปิดคำตอบขนาด 2×10 นิ้ว จำนวน 100 แผ่น

บทเรียนแบบโปรแกรมที่ใช้ในการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่งมีทั้งหมด 257 กรอบ จำนวน 287 คำตอบ แบบสอบถามก่อนเรียนและหลังเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมจำนวน 40 ข้อ ให้นักเรียนที่คัดเลือกมาทำแบบสอบถามก่อนเรียนบทเรียนจำนวน 40 ข้อก่อน แล้วให้นักเรียนเรียนบทเรียนแบบโปรแกรมจำนวน 257 กรอบ ซึ่งประกอบด้วยคำตอบที่นักเรียนต้องตอบ 287 คำตอบ เมื่อเรียนจากบทเรียนจบแล้วให้ทำแบบสอบถามอีกเพื่อวัดความรู้หลังจากที่เรียนบทเรียนไปแล้ว หลังจากนั้นได้ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับบทเรียนว่าค่อนข้างง่ายหรือยากเพียงใด ตอนใดที่อ่านเข้าใจยากหรือสับสน แล้วผู้วิจัยได้นำข้อคิดเห็นต่าง ๆ มาแก้ไขปรับปรุงบทเรียนก่อนที่จะนำไปทดลองกับกลุ่มเล็กต่อไป

การทดลองกลุ่มเล็ก ใช้นักเรียนจำนวน 10 คน ก่อนทดลองผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนด้วยการเรียงลำดับเนื้อหาบางตอนเสียใหม่ เพิ่มกรอบ ปรับปรุงการใช้

333 คำตอบ สำหรับแบบสอบก่อนเรียนและหลังเรียนบทเรียนได้เพิ่มเป็น 50 ข้อ ซึ่งเป็นแบบสอบที่หาค่าความเที่ยงแล้ว การทดลองเริ่มโดยให้นักเรียนทำแบบสอบก่อนเรียนบทเรียนก่อน แล้วผู้วิจัยได้อธิบายวิธีเรียนให้นักเรียนเข้าใจ หลังจากนั้นให้นักเรียนเรียนจากบทเรียน เมื่อจบบทเรียนแล้วให้ทำแบบสอบหลังเรียนอีกครั้งหนึ่ง ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์และได้ปรับปรุงแก้ไขบทเรียนบางกรอบเกี่ยวกับการใช้ภาษาให้เข้าใจง่ายขึ้น

การทดลองภาคสนาม ใช้นักเรียน 100 คน วิธีการทดลองทำเช่นเดียวกันกับการทดลองกลุ่มเล็กทุกประการ แล้วนำผลจากการทดลองมาวิเคราะห์เพื่อหาประสิทธิภาพของบทเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 90/90 ที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติต่าง ๆ ดังนี้

1. การหาระดับความยากและอำนาจจำแนกของแบบสอบ โดยใช้สูตร

$$P = \frac{(R_U + R_L)}{2n} \times 100$$

- P = ค่าความยาก
- R_U = จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่ตอบข้อนั้นถูก
- R_L = จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำที่ตอบข้อนั้นถูก
- 2n = จำนวนนักเรียนทั้งหมดของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

$$D = \frac{R_U - R_L}{n}$$

- D = ค่าอำนาจจำแนก
 R_U = จำนวนนักเรียนกลุ่มสูงที่ตอบข้อนั้นถูก
 R_L = จำนวนนักเรียนกลุ่มต่ำที่ตอบข้อนั้นถูก
 n = จำนวนนักเรียน $\frac{1}{2}$ ของนักเรียนทั้งหมด

2. การหาค่าเฉลี่ยของคะแนน คำนวณได้จากสูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N} \quad 54$$

\bar{X} = ค่าเฉลี่ยของคะแนน

X = คะแนน

f = ความถี่ของคะแนน

N = จำนวนคนของกลุ่มตัวอย่าง

3. คำนวณความแปรปรวนของคะแนนจากการทำแบบสอบ โดยใช้สูตรการหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum fX^2}{N} - \left(\frac{\sum fX}{N}\right)^2} \quad 55$$

S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

f = ความถี่ของคะแนน

X = คะแนน

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ความแปรปรวนของคะแนน = (ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน)²

4. ทหาความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบ โดยใช้สูตรของคูเคอร์ ริชาร์ดสัน 21 (Kuder Richardson 21)⁵⁶

$$r_{tt} = \frac{n s_t^2 - \bar{X} (n - \bar{X})}{s_t^2 (n - 1)}$$

r_{tt} = ความเชื่อถือได้ของแบบสอบ

n = จำนวนข้อคำถามในแบบสอบ

\bar{X} = มัธยิมเลขคณิตของคะแนนการทดสอบ

s_t^2 = ความแปรปรวนของคะแนนจากแบบสอบ

5. ททดสอบความมีนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนเรียนบทเรียน และหลังเรียนบทเรียน โดยทดสอบค่า z (z-test)⁵⁷

$$z = \frac{\bar{d}}{\sigma_{\bar{d}}}$$

⁵⁶Henry E. Garrett, Statistic in Psychology and Education

(London: Longman, Green and Co., 1961), p. 341.

\bar{d} = มัชฌิมเลขคณิตของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
บทเรียน

σ_d = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนก่อนเรียน
และหลังเรียนบทเรียน

$$\sigma_d = \frac{S.D. \cdot d}{\sqrt{N-1}}$$

$S.D. \cdot d$ = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างของคะแนนก่อนเรียน
และหลังเรียนบทเรียน

N = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

$$S.D. \cdot d = \sqrt{\frac{\sum d^2}{N} - \left(\frac{\sum d}{N}\right)^2}$$

d = ผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนบทเรียน

N = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

จุดมุ่งหมายทั่วไปและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมของบทเรียนแบบโปรแกรม

1. เพื่อให้นักเรียนรู้ความหมายและลักษณะของอักษรควบได้ถูกต้อง
 - 1.1 นักเรียนสามารถบอกลักษณะของอักษรควบได้ถูกต้อง
 - 1.2 นักเรียนบอกเหตุผลได้ถูกต้องว่า คำที่กำหนดให้ เป็นอักษรควบหรือไม่
 - 1.3 นักเรียนสามารถตัดสินคำที่กำหนดให้ว่าเป็นอักษรควบหรือไม่ ได้

ถูกต้อง

- 1.4 นักเรียนสามารถ เลือกคำที่เป็นอักษรควบจากข้อความที่กำหนดให้ได้

ถูกต้อง

2. เพื่อให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจลักษณะของอักษรควบแท้ใญ่ถูกต้อง
 - 2.1 จากคำที่กำหนดให้นักเรียนสามารถบอกได้ว่า เป็นอักษรควบแท้ใญ่ถูกต้อง (ก. 31 - 39)
 - 2.2 นักเรียนสามารถบอกใญ่ถูกต้องว่า พยัญชนะใญ่บางที่ควบกับพยัญชนะ "ร" แล้วจะออกเสียงเป็นอักษรควบแท้ (ก. 40)
 - 2.3 นักเรียนสามารถบอกใญ่ถูกต้องว่า พยัญชนะใญ่บางที่ควบกับพยัญชนะ "ล" แล้วจะออกเสียงเป็นอักษรควบแท้ (ก. 41 - 46)
 - 2.4 นักเรียนบอกใญ่ถูกต้องว่า พยัญชนะใญ่บางที่ควบกับพยัญชนะ "ว" แล้วจะออกเสียงเป็นอักษรควบแท้ (ก. 47 - 50)
 - 2.5 นักเรียนเขียนบอกลักษณะอักษรควบแท้ใญ่ถูกต้อง (ก. 51)
 - 2.6 นักเรียนอธิบายเหตุผลใญ่ถูกต้องว่า คำที่กำหนดให้เป็นอักษรควบแท้หรือไม่ (ก. 52 - 60)
 - 2.7 นักเรียนบอกใญ่ถูกต้องว่า คำที่ขีดเส้นใต้จากข้อความที่กำหนดให้ เป็นอักษรควบแท้หรือไม่ (ก. 61 - 66)
 - 2.8 นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่เป็นอักษรควบแท้จากข้อความที่กำหนดให้ใญ่ถูกต้อง (ก. 67 - 74)
 - 2.9 นักเรียนเลือกคำที่เป็นอักษรควบแท้จากข้อความที่กำหนดให้ใญ่ถูกต้อง (ก. 75 - 78)
- (ก. 31 - 78 แบบสอบข้อ 5 - 12)
3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักและเข้าใจลักษณะของอักษรควบไม่แท้ใญ่ถูกต้อง
 - 3.1 นักเรียนบอกใญ่ถูกต้องว่า คำที่กำหนดให้เป็นอักษรควบไม่แท้ พวกที่อ่านออกเสียงพยัญชนะตัวแรกเพียงตัวเดียว (ก. 79 - 83)
 - 3.2 นักเรียนบอกใญ่ถูกต้องว่า มีพยัญชนะใญ่บางที่ควบกับพยัญชนะ "ร" แล้วจะออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวแรกเท่านั้น (ก. 84)

- 3.4 นักเรียนบอกลักษณะอักษรควบไม่แท้ใ้ถูกต้อง (ก. 90)
- 3.5 นักเรียนให้เหตุผลใ้ถูกต้องว่า คำที่กำหนดให้เป็นอักษรควบไม่แท้หรือไม่ (ก. 91 - 94)
- 3.6 นักเรียนสามารถแยกคำที่เป็นอักษรควบไม่แท้จากข้อความที่กำหนดให้ใ้ถูกต้อง (ก. 95 - 103)
- 3.7 นักเรียนสามารถเติมพยัญชนะหรือคำที่ขาดหายไปของข้อความที่กำหนดให้ใ้ถูกต้อง (ก. 104 - 107)
- (ก. 79 - 107 แบบสอบขอ 13 - 19)
4. เพื่อให้ันักเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างอักษรควบแท้กับอักษรควบไม่แท้
- 4.1 นักเรียนตัดสินใ้ถูกต้องว่า คำที่กำหนดให้เป็นอักษรควบแท้หรืออักษรควบไม่แท้ (ก. 108 - 111)
- 4.2 นักเรียนบอกวิธีสังเก้ออักษรควบแท้และอักษรควบไม่แท้ใ้ถูกต้อง (ก. 112)
- 4.3 นักเรียนสามารถเลือกคำที่เป็นอักษรควบแท้หรืออักษรควบไม่แท้จากข้อความที่กำหนดให้ใ้ถูกต้อง (ก. 113 - 120)
- 4.4 นักเรียนขีดเส้นใ้คำที่เป็นอักษรควบแท้หรืออักษรควบไม่แท้จากข้อความที่กำหนดให้ใ้ถูกต้อง (ก. 121 - 124)
- 4.5 นักเรียนสามารถยกตัวอย่างคำที่เป็นอักษรควบแท้หรือควบไม่แท้ใ้ถูกต้อง (ก. 125 - 131)
- 4.6 นักเรียนสรุปใ้ถูกต้องว่า อักษรควบแบ่งออกเป็นอักษรควบแท้และอักษรควบไม่แท้ (ก. 132)
- (ก. 108 - 132 แบบสอบขอ 20 - 23)
5. เพื่อให้ันักเรียนเข้าใจความหมายของอักษรนำใ้ถูกต้อง
- 5.1 จากคำที่กำหนดให้ นักเรียนบอกใ้ถูกต้องว่าเป็นอักษรนำ (ก. 133 -

- 5.2 จากคำที่กำหนดให้ นักเรียนสามารถเขียนคำอ่านได้ถูกต้อง
(ก. 140 - 144)
- 5.3 นักเรียนบอกลักษณะของอักษรนำได้ถูกต้อง (ก. 145, 146, 157)
- 5.4 จากคำที่กำหนดให้ นักเรียนสามารถบอกได้ถูกต้องว่าพยัญชนะใด
เป็นตัวนำและพยัญชนะใดเป็นตัวตาม (ก. 146 - 155)
(ก. 133 - 157 แบบสอบข้อ 24 - 30)
6. เพื่อให้ให้นักเรียนรู้จักคำอักษรนำพวกอักษรสูงนำอักษรเดี่ยว
- 6.1 นักเรียนบอกได้ถูกต้องว่า พยัญชนะ "ข" นำอักษรเดี่ยวตัวใดได้บ้าง
(ก. 158 - 163)
- 6.2 นักเรียนยกตัวอย่างคำที่มีพยัญชนะ "ข" นำอักษรเดี่ยวได้ถูกต้อง
(ก. 164 - 166)
- 6.3 นักเรียนบอกได้ถูกต้องว่า พยัญชนะ "จ" นำอักษรเดี่ยวตัวใดได้บ้าง
(ก. 167 - 172)
- 6.4 นักเรียนยกตัวอย่างคำที่มีพยัญชนะ "จ" นำอักษรเดี่ยวได้ถูกต้อง
(ก. 173 - 177)
- 6.5 นักเรียนบอกได้ถูกต้องว่า พยัญชนะ "ฉ" สามารถนำอักษรเดี่ยว
ตัวใดได้บ้าง และสามารถยกตัวอย่างคำได้ถูกต้อง (ก. 178 - 186)
- 6.6 นักเรียนบอกได้ถูกต้องว่า พยัญชนะ "ช", "ฌ" นำอักษรเดี่ยวตัวใด
ได้บ้าง (ก. 187 - 193)
- 6.7 นักเรียนบอกได้ว่า พยัญชนะ "ส", "ศ" นำอักษรเดี่ยวตัวใดได้บ้าง
และสามารถยกตัวอย่างคำได้ถูกต้อง (ก. 194 - 206)
- 6.8 นักเรียนบอกได้ว่า พยัญชนะ "ห" นำอักษรเดี่ยวตัวใดได้บ้าง และ
สามารถยกตัวอย่างคำได้ถูกต้อง (ก. 207 - 221)
(ก. 158 - 221 แบบสอบข้อ 31 - 36)

- 7.1 นักเรียนเขียนตอบได้ถูกต้องว่า พยัญชนะ "ก", "จ" นำอักษรเดี่ยว
ตัวใดไต่มา (ก. 222 - 228)
- 7.2 นักเรียนบอกได้ถูกต้องว่า พยัญชนะ "ต" นำอักษรเดี่ยวตัวใดไต่มา
(ก. 229 - 233)
- 7.3 นักเรียนเขียนตอบได้ถูกต้องว่า พยัญชนะ "อ", "ป" นำอักษรเดี่ยว
ตัวใดไต่มา (ก. 234 - 240)
- 7.4 นักเรียนเลือกคำที่มีอักษรกลางนำอักษรเดี่ยวจากข้อความที่กำหนด
ให้ได้อย่างถูกต้อง (ก. 241 - 246)
(ก. 222 - 246 แบบสอบข้อ 37 - 41)
8. เพื่อเป็นการทบทวนเรื่อง "อักษรควบ-อักษรนำ"
- 8.1 นักเรียนบอกข้อสังเกตคำว่า จะเป็นอักษรควบหรืออักษรนำได้อย่าง
(ก. 247 - 255)
- 8.2 จากคำที่กำหนดให้ นักเรียนสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องว่าเป็นอักษรควบ
หรืออักษรนำ (ก. 256 - 267)
- 8.3 นักเรียนสามารถบอกข้อคล้ายคลึงและข้อแตกต่างระหว่างอักษรควบ
กับอักษรนำได้อย่างถูกต้อง (ก. 268 - 269)
- 8.4 นักเรียนเลือกคำที่เป็นอักษรควบหรืออักษรนำจากข้อความที่กำหนด
ให้ได้อย่างถูกต้อง (ก. 270 - 280)
(ก. 247 - 280 แบบสอบข้อ 42 - 50)

ความรู้พื้นฐานของนักเรียนก่อนเรียนบทเรียนแบบ โปรแกรม

1. นักเรียนควรมีความรู้เรื่องพยัญชนะ สระ โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องอักษร
3 หมู่ มาแล้ว
2. นักเรียนควรมีความรู้เรื่องวรรณยุกต์ โดยเฉพาะการผันวรรณยุกต์มาแล้ว
3. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับเรียงคำและพยางค์มาแล้ว

แบบสอบ
บทเรียนแบบโปรแกรม
เรื่อง
"อักษรควบ - อักษรนำ"

จงกาเครื่องหมายกากบาท (X) ทั้ข้อที่ถูกที่สุด

ตัวอย่าง

00 เมืองหลวงของประเทศไทยในปัจจุบันชื่ออะไร ?

- ก. นครเชียงใหม่
- ข. กรุงเทพมหานคร
- ค. นครราชสีมา
- ง. นครศรีธรรมราช

1. อักษรควบ มีลักษณะอย่างไร ?

- ก. มีพยัญชนะ 2 ตัว อยู่รวมสระเดียวกัน
- ข. อ่านออกเสียงเป็น 1 พยางค์
- ค. ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเป็นเสียงสระ อะ
- ง. ถูกทั้งข้อ ก. และ ข.

2. พยัญชนะที่ใ้ความกับพยัญชนะตัวอื่น ในคำอักษรควบมีอะไรบ้าง ?

- ก. ร ด
- ข. ล ว
- ค. ร ล ว
- ง. ย ร ล ว

3. คำต่อไปนี้ ข้อใดเป็นอักษรควบทั้งหมด ?

- ก. ควัก ทรอก เสริม

- ค. เกลา เณลา เวลา
ง. ไกร ไชร ไสว
4. "ที่ไหนใครเลยจะเห็นจริง" อักษรควบในข้อความนี้มีกี่คำ ?
ก. 1 คำ
ข. 2 คำ
ค. 3 คำ
ง. 4 คำ
5. พยัญชนะตัวใดบ้างที่ควบกับตัว "ร" แล้วอ่านเป็นอักษรควบแท้ ?
ก. ค ต ป
ข. ข พ ส
ค. ฉ ฝ ฟ
ง. ก ค จ
6. พยัญชนะตัวใดบ้างที่ควบกับตัว "ว" แล้วอ่านเป็นอักษรควบแท้ ?
ก. ข ค ฝ
ข. ก ข ค
ค. ค ฝ ฟ
ง. ก ข ค
7. คำว่า "ครุฑ" เป็นอักษรควบแท้ เพราะเหตุผลข้อใด ?
ก. ออกเสียงพยัญชนะ "ร" เพียงตัวเดียว
ข. ออกเสียงพยัญชนะ "ร" และ "ฑ" ไปพร้อม ๆ กัน
ค. ออกเสียงพยัญชนะ "ค" และ "ร" ไปพร้อม ๆ กัน
ง. ออกเสียงพยัญชนะ "ค" เพียงตัวเดียว
8. ข้อใดเป็นคำควบแท้ทั้งหมด ?
ก. โกรก เกราะห้ หรัพย

13. เพราะเหตุใดข้อใด คำว่า "เสรา" จึงจัดเป็นพวกอักษรควบไม่แท้ ?
- อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ศ" เพียงตัวเดียว
 - อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ร" เพียงตัวเดียว
 - ออกเสียงพยัญชนะ "ศร" เป็นพยัญชนะตัวอื่น
 - ถูกทุกข้อ
14. คำใดที่พยัญชนะ "ทร" ออกเสียงเป็น "ฐ" ?
- อินทรา
 - จันทรา
 - พุทรา
 - นิทรา
15. พยัญชนะใดที่ไขว่กับพยัญชนะตัวอื่นแล้วจะอ่านเป็นคำควบไม่แท้ ?
- ร
 - ล
 - ว
 - ถูกทุกข้อ
16. ข้อใดเป็นคำควบไม่แท้ทั้งหมด ?
- ทรุค เสรีจ อินทรา
 - ไรโร ไทร ขรว
 - ทราบ คราบ ปราบ
 - ทรพย แสร้ง ศรีทษา
17. "ทรวคทรงแทรกความสวย" ข้อความนี้มีคำใดบ้างเป็นอักษรควบไม่แท้ ?
- ทรวคทรง สวย
 - ทรวคทรง แทรก
 - แทรก ความ

18. "...อย" คำนี้เป็นคำควบไม่แท้ ที่ขาดหายไป คือ พยัญชนะอะไร ?

- ก. ชร
- ข. จร
- ค. สร
- ง. ทร

19. "ความว้าวยังไม่หาย ความควายเขามา...."คำที่ขาดหายไปของข้อความนี้คือคำใด ?

- ก. ทรุก
- ข. โทรม
- ค. ทราบ
- ง. แทรก

20. "ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ" คำที่อ่านทั้งแบบควบแท้และควบไม่แท้ ในข้อความนี้ คือคำใด ?

- ก. ประเสริฐ
- ข. ความ
- ค. ลาภ
- ง. โรค

21. คำควบแท้กับควบไม่แท้ แตกต่างกันอย่างใด ?

- ก. คำควบแท้อ่านเป็น 1 พยางค์
- ข. คำควบแท้ออกเสียงพยัญชนะ 2 ตัว ไปพร้อม ๆ กัน
- ค. คำควบไม่แท้อ่านเป็น 2 พยางค์
- ง. คำควบไม่แท้ออกเสียงใดเฉพาะพยัญชนะตัวหน้าเท่านั้น

22. "ไรโตะนั่งยังไม่ครานทนกลานเขียน

หนูจะเพียรเรียนรู้อคุณครูชา

ทุกไมไคแต่ฉายแนวจากแวงตา

ข้อความนี้มีคำควบแท้กี่คำ ?

ก. 6 คำ

ข. 5 คำ

ค. 4 คำ

ง. 3 คำ

23. จากข้อความในข้อ 22. มีคำใดเป็นคำควบไม่แท้ ?

ก. กราน

ข. ศรีพธา

ค. กรุ

ง. กวา

24. ข้อใดเป็นลักษณะของอักษรนำ ?

ก. ตัวตามผันวรรณยุกต์ตามตัวนำ

ข. ตัวหน้าออกเสียงเหมือนมี "ห" นำ

ค. ออกเสียงเป็น 2 พยางค์ ทั้งหมด

ง. ออกเสียงเป็น 1 พยางค์ ทั้งหมด

25. คำในข้อใดที่อ่านแบบอักษรนำ ?

ก. พัดค

ข. ครัส

ค. ปลัดค

ง. กัดค

26. "ผีโขนค โกรชคคเอาใบหู" ที่ขีดเส้นใต้เป็นคำชนิดใด ?

ก. อักษรควบ

ข. อักษรนำ

ค. อักษรสูง

27. คำที่ขีดเส้นใต้ในข้อ 26. อ่านว่าอย่างไร ?
- โฮ - โหมค
 - โฮ - มค
 - ชะ - หมค
 - ชะ - โหมค
28. อักษรนำคำใดที่อ่านเป็นพยางค์เดียว ?
- ขาม
 - ถนน
 - หมน
 - สาม
29. อักษรนำพวกใดที่อ่านออกเสียงเฉพาะพยางค์หลังพยางค์เดียว ?
- พวกอักษรสูงนำอักษรเดี่ยว
 - พวกอักษรกลางนำอักษรเดี่ยว
 - พวกพยัญชนะ "ห" นำ และ "อ" นำ "ย"
 - ไม่มีขอลูก
30. อักษรนำที่เป็นพยัญชนะ "อ" นำ "ย" มีใช้ในภาษาไทยกี่คำ ?
- 5 คำ
 - 4 คำ
 - 3 คำ
 - 2 คำ
31. ข้อใดเป็นคำอักษรนำพวกอักษรสูงนำอักษรเดี่ยว ?
- เหลิง เถลิง เคลิก
 - กนก ชนุน ฉงน
 - ฝรั่ง สว่าง ฉวาง
 - ผนัง จวัค หลัก

32. อักษรสูงตัวใดบางที่ไชนำตัว "น" ได้ ?
- ก. ผ ฝ ส
ข. ผ ฝ ข
ค. ฉ ฐ ส
ง. ถ ศ ห
33. อักษรสูงตัวใดบางที่ไชนำ "ร, ล และ ว" ได้ทั้งสามตัว ?
- ก. ข
ข. ฐ
ค. ถ
ง. ส
34. พยัญชนะ "ข" นำอักษรเดี่ยวตัวใดใดบาง ?
- ก. น ม ย
ข. ม ล ว
ค. น ล ง
ง. ร ล ว
35. ข้อใดเป็นอักษรนำที่มีพยัญชนะ "ผ" นำอักษรเดี่ยว ?
- ก. ผล็ก
ข. ผนึก
ค. ผยอ้ง
ง. ถูกทุกข้อ
36. พยัญชนะตัวใดที่ไชนำ "ญ" ได้ ?
- ก. ส
ข. ฉ
ค. ห

37. คำใดเป็นอักษรนำที่มีพยัญชนะ "ห" นำ "ว" ?

- ก. หัว
- ข. หวัง
- ค. หวง
- ง. หวย

38. อักษรเดี่ยวตัวใดบางที่ต้องผันเสียงตามพยัญชนะ "จ" ?

- ก. ง น ม
- ข. ม ร ว
- ค. น ม ย
- ง. ย ร ด

39. พยัญชนะ "อ" นำอักษรเดี่ยวตัวใดใดบ้าง ?

- ก. ม ง
- ข. ว ด
- ค. ย น
- ง. ญ ย

40. ข้อใดเป็นอักษรนำที่มีพยัญชนะ "จ" นำ "ร" ?

- ก. จรวค
- ข. จวัค
- ค. จรด
- ง. จริง

41. ข้อใดเป็นอักษรนำพวกอักษรกลางนำอักษรเดี่ยว ?

- ก. ปลัด อย่าง ถกลาง
- ข. ทวัด จมูก อนาคต
- ค. ไส้ล ดึงค ปรอห

42. คำอักษรควบอ่านอย่างไรบ้าง ?

- ก. ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าตัวเดียว
- ข. ออกเสียงพยัญชนะเป็นตัวอื่น
- ค. ออกเสียงพยัญชนะทั้ง 2 ตัว ไปพร้อม ๆ กัน
- ง. ถูกทุกข้อ

43. พยัญชนะที่ใช้นำหน้าอักษรเดี่ยวแล้วทำให้อักษรเดี่ยวต้องผันวรรณยุกต์ตาม

คือข้อใด ?

- ก. อักษรสูง อักษรต่ำ
- ข. อักษรกลาง อักษรคู่
- ค. อักษรสูง อักษรกลาง
- ง. อักษรควบ อักษรนำ

44. อักษรควบกับอักษรนำมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันในข้อใด ?

- ก. ออกเสียงพยัญชนะทั้งสองตัวเป็นพยัญชนะตัวอื่น
- ข. มีพยัญชนะ 2 ตัว อยู่รวมสระเดียวกัน
- ค. อ่านออกเสียงเป็น 2 พยางค์
- ง. ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเพียวตัวเดียว

45. คำใดที่อ่านออกเสียงเป็นทั้งอักษรควบและอักษรนำ ?

- ก. เกรียงทรง
- ข. ศรีปราษฎ์
- ค. ประหมา
- ง. ประเสริฐ

46. คำในข้อใดที่อ่านออกเสียงเป็นแบบอักษรควบ ?

- ก. ปราศรัย
- ข. ไหวพริบ
- ค. ขนเมครก

47. "พยัคฆาหฺมฺฐะมิงฺกวางสฺมัน" ข้อความนี้มีคำใดเป็นอักษรควบ ?
- พยัคฆา
 - หฺมฺ
 - กวาง
 - สฺมัน
48. จากข้อความในข้อ 47. มีคำใดเป็นอักษรนำ ?
- กวาง สฺมัน
 - กวาง หฺมฺ
 - หฺมฺ มิง
 - หฺมฺ สฺมัน
49. "สะพานข้ามแม่น้ำแคว อยู่ในจังหวัดกาญจนบุรี" ที่ขีดเส้นใต้ของข้อความนี้เป็นคำอะไร ?
- อักษรควบแท้
 - อักษรควบไม่แท้
 - อักษรกลางนำอักษรเดี่ยว
 - อักษรสูงนำอักษรเดี่ยว
50. คำ "เฉยอ" เป็นคำชนิดใด ?
- อักษรควบแท้
 - อักษรควบไม่แท้
 - อักษรกลางนำอักษรเดี่ยว
 - อักษรสูงนำอักษรเดี่ยว

คำแนะนำ

บทเรียนนี้เป็นบทเรียนแบบโปรแกรม ที่นักเรียนจะได้เรียนด้วยตัวเอง ขอให้
อ่านคำแนะนำนี้ก่อน

1. บทเรียนนี้ไม่ใช่ข้อสอบ นักเรียนไม่ต้องกังวลใจ พยายามทำไปช้า ๆ ทีละ
กรอบ นักเรียนจะได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องอักษรควมและอักษรนำ

2. ให้นักเรียนไขกระดาษแข็ง ปิดคำตอบในช่องทางขวามือไว้ ก่อนลงมือทำ
บทเรียนแต่ละหน้า

3. เริ่มทำตั้งแต่กรอบแรกเรียงไปตามลำดับ โดยไม่ข้ามกรอบใดกรอบหนึ่ง

4. อ่านคำอธิบายและคำถามช้า ๆ ให้เข้าใจ คิดให้ดี แล้วจึงเติมคำตอบลงใน
ช่องว่างที่เว้นไว้ให้ บางข้อจะมีคำตอบให้เลือกหลายข้อ คือ ก ข ค ง ให้นักเรียน
เขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับข้อของคำตอบที่คิดว่าถูก

5. เมื่อตอบคำถามเสร็จกรอบหนึ่ง จึงเลื่อนกระดาษที่ปิดคำตอบลงมา 1 ช่อง
เพื่อตรวจคำตอบว่าถูกหรือไม่ ถ้านักเรียนตอบถูก จงทำกรอบต่อไป

6. ถ้าคำตอบของนักเรียนผิด จงย้อนกลับไปอ่านข้อความในกรอบที่ผ่านมาใหม่
ทำความเข้าใจให้ดี แล้วตอบคำถามใหม่ ด้วยหมัดสีแดง

7. ทำไปช้า ๆ ไม่ต้องรีบร้อน ถ้าเหนื่อยหรือเบื่อให้พักสักครู่ แล้วค่อยทำต่อไป

8. นักเรียนที่ดีจะขอสัตย์ต่อตัวเองเสมอ และจะไม่เปิดดูคำตอบก่อน

บทเรียนแบบโปรแกรม

เรื่อง

"อักษรควบ - อักษรนำ"

บทที่ 1 ความหมายของอักษรควบ

<p>ก.1</p> <p><u>อักษรควบ</u> หมายถึงคำที่มีพยัญชนะ 2 ตัว อยู่รวม สระเดียวกัน แล้วอ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว</p>	
<p>ก.2</p> <p>"ครู" เป็นคำที่มีพยัญชนะ "ค" และ "ร" อยู่รวม สระเดียวกัน แล้วอ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว ฉะนั้น คำนี้เป็นอักษร.....</p>	<p>ควบ</p>
<p>ก.3</p> <p>"จริง" เป็นคำที่มีพยัญชนะ "จ" และ "ร" อยู่รวม สระเดียวกัน และอ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว ฉะนั้น จึงเป็นคำ.....</p>	<p>อักษรควบ</p>
<p>ก.4</p> <p>"กลับ" มีพยัญชนะ "ก" และ "ล" อยู่รวมสระ เดียวกัน และอ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียวกัน ดังนั้น คำนี้เป็น.....</p>	<p>อักษรควบ</p>
<p>ก.5</p> <p>"ขวา" มีพยัญชนะ "ข" และ "ว" อยู่รวมสระ เดียวกัน และอ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว ดังนั้น</p>	<p>อักษรควบ</p>

<p>ก.6</p> <p>อักษรควบ เป็นคำที่มีลักษณะ</p> <p>1. มีพยัญชนะ 2 ตัว.....</p> <p>2. อ่านออกเสียง.....</p>	<p>๖:</p> <p>1. อยู่รวมสระเดียวกัน</p> <p>2. เป็นพยางค์เดียว</p>
<p>ก.7</p> <p>ขอให้นักเรียนสังเกตคำที่กล่าวมาแล้ว คือ "ครู", "จริง", "กลับ", "ขวา" จะเห็นว่า มีพยัญชนะ ร, ล หรือ ว เท่านั้น ที่อยู่รวมสระเดียวกันกับพยัญชนะตัวอื่นบางตัว แล้วจะอ่านออกเสียงพยางค์เดียว</p>	
<p>ก.8</p> <p>ดังนั้น อักษรควบ จึงหมายถึงคำที่มีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>1. มีพยัญชนะอยู่รวมสระเดียวกันกับ.....หรือ..</p> <p>2.</p>	<p>1. ร, ล, หรือ ว</p> <p>2. อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว</p>
<p>ก.9</p> <p>"กรวม" คำนี้เป็น อักษรควบ เพราะมีพยัญชนะ "..." และ "..." อยู่รวมสระเดียวกัน แล้วอ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว</p>	<p>"ก" และ "ร"</p>
<p>ก.10</p> <p>"ปลอม" คำนี้เป็นอักษรควบ เพราะมีพยัญชนะ "ป" และ "ล" อยู่รวมสระเดียวกัน แล้ว.....</p>	<p>อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว</p>

<p>ก.11</p> <p>"ความ" คำนี้เป็นอักษรควบ เพราะ</p> <p>1. มีพยัญชนะ "....." อยู่รวมสระเดียวกับ "..."</p> <p>2. อ่านออกเสียง.....</p>	<p>1. "ค" "ว"</p> <p>2. เป็นพยางค์เดียว</p>
<p>ก.12</p> <p>คำ "แขวง" เป็นอักษรควบ เพราะ</p> <p>1. พยัญชนะ "... " และ "... " อยู่รวมสระเดียวกัน</p> <p>2.</p>	<p>1. "ข" และ "ว"</p> <p>2. อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว</p>
<p>ก.13</p> <p>คำ "ทราบ" เป็นอักษรควบ เพราะ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>1. มีพยัญชนะ "ท" และ "ร" อยู่รวมสระเดียวกัน</p> <p>2. อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว</p>
<p>ก.14</p> <p>คำ "ปล้น" เป็นอักษรควบ เพราะ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>1. พยัญชนะ "พ" และ "ล" อยู่รวมสระเดียวกัน</p> <p>2. อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดียว</p>

<p>ก.15</p> <p>คำ "ตลาด" มีพยัญชนะ "ต" และ "ล" อยู่รวม สระเดียวกัน แต่คำนี้ไม่ใช่อักษรควบ เพราะ...</p>	<p>ไม่อ่านออกเสียงเป็น พยางค์เดียว</p>
<p>ก.16</p> <p>"ปรับปรุง" คำนี้เป็นอักษรควบ คำกล่าวนี้ถูกหรือผิด ตอบ</p>	<p>ถูก</p>
<p>ก.17</p> <p>คำ "สร้าง" เป็นอักษรควบ คำกล่าวนี้ถูกหรือผิด ตอบ</p>	<p>ถูก</p>
<p>ก.18</p> <p>"ตรวจ" คำนี้เป็นอักษรควบ คำกล่าวนี้ถูกหรือผิด ตอบ</p>	<p>ถูก</p>
<p>ก.19</p> <p>คำ "ปลา" เป็นอักษรควบ ไซหรือไม่ ตอบ</p>	<p>ใช่</p>
<p>ก.20</p> <p>คำ "กลอง" เป็นอักษรควบ ไซหรือไม่ ตอบ</p>	<p>ใช่</p>
<p>ก.21</p> <p>คำ "เงลา" เป็นอักษรควบ ไซหรือไม่</p>	<p>ไม่ใช่</p>

<p>ก.22</p> <p>คำ "กวาด" เป็นอักษรควบ ไซหรือไม</p> <p>ตอบ</p>	<p>ไซ</p>
<p>ก.23</p> <p>คำ "หลาย" เป็นอักษรควบ ไซหรือไม</p> <p>ตอบ</p>	<p>ไม่ไซ</p>
<p>ก.24</p> <p>"ห้องฟ้ามืดครึ้มเหลือเกิน" อักษรควบ ในข้อความนี้ใดแก่ คำว่า.....</p>	<p>ครึ้ม</p>
<p>ก.25</p> <p>"มาลึไปซื้อของชำร่วยที่ตลาด" อักษรควบในข้อความนี้ใดแก่คำว่า.....</p>	<p>ชำร่วย</p>
<p>ก.26</p> <p>"จะตายวันตายพรุ่งมรุต" อักษรควบจากข้อความนี้คือ คำ.....</p>	<p>พรุ่ง</p>
<p>ก.27</p> <p>"ใครร้องเพลงเต่า" คำที่ไม่ใช่อักษรควบในข้อความนี้ คือ.....</p>	<p>ร้อง</p>
<p>ก.28</p> <p>"จะกรวดนำคว่ำขันในวันนี้" ข้อความนี้มีอักษรควบ</p>	<p>- กรวด (นำ)</p>

<p>ก.29</p> <p>"เปิดอาน้ำในคลอง ตากจ้องแฉมอง เพราะใน คลองมีหอยปลาปู" ขอความนี้้อักษรความทั้งหมดคำ</p>	<p>3 คำ</p>
<p>ก.30</p> <p>"กองทรายสูงใหญ่กรัน ไม่กี่วันกลายเป็นผง" ขอ ความนี้้อักษรความ 3 คำ ได้แก่</p> <p>1.</p> <p>2.</p> <p>3.</p>	<p>1. ทราย</p> <p>2. กรัน</p> <p>3. กลาย</p>

นักเรียนคงทราบความหมายของอักษรความแล้ว คงตอบถูกทุกข้อใช่ไหม เก่งมาก
ขอให้ตั้งใจอ่านและคิดต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2 อักษรควบแท้

<p>ก.31</p> <p>อักษรควบ แบ่งเป็น 2 พวก คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อักษรควบแท้ 2. อักษรควบไม่แท้ 	
<p>ก.32</p> <p><u>อักษรควบแท้</u> คืออักษรควบที่อ่านออกเสียงพยัญชนะทั้งสองตัวไปพร้อม ๆ กัน เช่น "กรุง" คำนี้เวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะ "ก" และ "ร" ไปพร้อม ๆ กัน</p>	
<p>ก.33</p> <p>คำ "โกธร" เวลาอ่านออกเสียงพยัญชนะ "ก" และ "ร" ไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้น คำนี้เป็นอักษรควบ...</p>	แท้
<p>ก.34</p> <p>คำ "ขรัว" จะอ่านออกเสียงพยัญชนะ "ข" และ "ร" ไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็นอักษร.....</p>	ควบแท้
<p>ก.35</p> <p>"ครั่ง" คำนี้อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ค" และ "ร" ไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็น.....</p>	อักษรควบแท้

<p>ก.36</p> <p>"ตรา" คำนี้อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ต" และ "ร" ไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็นคำ.....</p>	<p>อักษรควบแพ</p>
<p>ก.37</p> <p>"เปรียบเทียบ" คำนี้อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ป" และ "ร" ไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรควบแพ</p>
<p>ก.38</p> <p>"พร้อม" คำนี้อ่านออกเสียงพยัญชนะ "พ" และ "ร" ไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรควบแพ</p>
<p>ก.39</p> <p>"จันทรา" พยางค์ที่ขีดเส้นใต้ อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ท" และ "ร" ไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้นคำนี้เป็น...</p>	<p>อักษรควบแพ</p>
<p>ก.40</p> <p>จาก ก.32 ถึง ก.39 นักเรียนจะพบว่าพยัญชนะที่ ควบกับตัว "ร" แล้วอ่านออกเสียงเป็นอักษรควบ แท้ ได้แก่ ก.,....., และคำ ที่มีพยัญชนะ "ท" ควบ "ร" บางคำ</p>	<p>ข,ค,ต,ป,พ</p>
<p>ก.41</p> <p>"ไกล" คำนี้อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ก" และ "ล" ไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้น คำนี้จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรควบแพ</p>

<p>ก.42</p> <p>"ฉลาด" คำนี้อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ช" และ "ล" ไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรควบแท้</p>
<p>ก.43</p> <p>"แคลว" คำนี้อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ค" และ "ล" ไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรควบแท้</p>
<p>ก.44</p> <p>"ปลูก" จะอ่านออกเสียงพยัญชนะ "ป" และ "ล" ไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรควบแท้</p>
<p>ก.45</p> <p>"เพลิง" คำนี้อ่านออกเสียงพยัญชนะ "พ" และ "ล" ไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรควบแท้</p>
<p>ก.46</p> <p>นักเรียนจะพบว่าพยัญชนะที่ใช่ "ล" ควบแล้ว อ่านออกเสียงเป็นอักษรควบแท้ ส่วนมากได้แก่,, และ....</p>	<p>ก,ช,ค,ป และ พ</p>
<p>ก.47</p> <p>คำ "กว้าง" จะอ่านออกเสียงพยัญชนะ "ก" และ "ว" ไปพร้อม ๆ กัน ดังนั้น จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรควบแท้</p>

<p>ก.48</p> <p>"ชวาน" คำนี้อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ช" และ "ว" ไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรควบแท้</p>
<p>ก.49</p> <p>"ควา" คำนี้อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ค" และ "ว" ไปพร้อม ๆ กัน จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรควบแท้</p>
<p>ก.50</p> <p>นักเรียนจะพบว่า พยัญชนะที่ใช่ตัว "ว" ควบแล้วอ่านเป็นอักษรควบแท้มี 3 ตัว เท่านั้น คือ....,</p>	<p>ก, ข, ค</p>
<p>ก.51</p> <p>ดังนั้น อักษรควบแท้ ได้แก่คำที่มีลักษณะ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มีพยัญชนะบางตัวควบกับ,... หรือ... แล้ว 2. อ่านออกเสียงทั้ง 2 ตัว 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ร, ด หรือ ว 2. ไปพร้อม ๆ กัน
<p>ก.52</p> <p>"เกรี้ยวกราว" คำนี้เป็นอักษรควบแท้ เพราะอ่านออกเสียงพยัญชนะ "... " และ "... " ไปพร้อม ๆ กัน</p>	<p>"ก" และ "ร"</p>
<p>ก.53</p> <p>"กล่าวกลาย" คำนี้เป็นอักษรควบแท้ เพราะอ่านออก</p>	<p>"ก" และ "ด"</p>

<p>ก.54</p> <p>"แกว่งไกว" เป็นอักษรควบแท้ เพราะ..... </p>	<p>อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ก" และ "ว" ไป พรอม ๆ กัน</p>
<p>ก.55</p> <p>"ขรุขระ" เป็นอักษรควบแท้ เพราะ..... </p>	<p>อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ข" และ "ร" ไป พรอม ๆ กัน</p>
<p>ก.56</p> <p>"ชลุชดัก" คำนี้เป็นอักษรควบแท้ เพราะออกเสียง พยัญชนะ "ช" และ "... " ไปพรอม ๆ กัน</p>	<p>"ล"</p>
<p>ก.57</p> <p>"ชรักไขว" คำนี้เป็น..... เพราะ.....</p>	<p>1. อักษรควบแท้ 2. อ่านออกเสียง พยัญชนะ "ช" และ "ว" ไปพรอม ๆ กัน</p>
<p>ก.58</p> <p>"เครงครัด" คำนี้เป็น..... เพราะออกเสียงพยัญชนะ "... " และ "... " ไปพรอม ๆ กัน</p>	<p>1. อักษรควบแท้ 2. "ก" และ "ร"</p>

<p>ก.59</p> <p>"คลุมคลั่ง" คำนี้เป็น.....</p> <p>เพราะออกเสียงพยัญชนะ "ค" และ "... " ไป</p> <p>พร้อม ๆ กัน</p>	<p>1. อักษรควบแท้</p> <p>2. "ด"</p>
<p>ก.60</p> <p>"แควงคว่าง" คำนี้เป็นคำ.....</p> <p>เพราะออกเสียงพยัญชนะ "... " และ "... "</p> <p>ไปพร้อม ๆ กัน</p>	<p>1. อักษรควบแท้</p> <p>2. "ค" และ "ว"</p>
<p>ก.61</p> <p>"ลูกคือขวัญตาขวัญใจของพ่อแม่" คำที่ขีดเส้นใต้</p> <p>เป็นอักษรควบแท้หรือไม่</p> <p>ตอบ</p>	<p>ใช่</p>
<p>ก.62</p> <p>"เพื่อน ๆ ชานานามเชื่อว่าป็นเจ้าหญิงนิทรา"</p> <p>ที่ขีดเส้นใต้อ่านแบบอักษรควบแท้ หรือไม่</p> <p>ตอบ</p>	<p>ใช่</p>
<p>ก.63</p> <p>"แสงคงคาสวยทราวราวกับพลอย" คำที่ขีดเส้นใต้</p> <p>เป็นอักษรควบแท้ทั้งสองคำ หรือไม่</p> <p>ตอบ</p>	<p>ใช่</p>

<p>ก.70</p> <p>จงขีดเส้นใต้คำอักษรควบแท้ จากข้อความ "โคลงกลามาแนวเนิน ยลยงย่างข้างเพริศเพรา"</p>	<p><u>โคลงกลามาแนวเนิน</u> ยล ยงย่างข้าง<u>เพริศเพรา</u></p>
<p>ก.71</p> <p>จงขีดเส้นใต้คำที่ไม่ใช่อักษรควบแท้จากข้อความ "เสียงเพลงเพราะพริ้ง แสนเพลิดเพลิน"</p>	<p><u>เสียงเพลงเพราะพริ้ง</u> <u>แสนเพลิดเพลิน</u></p>
<p>ก.72</p> <p>จงขีดเส้นใต้คำอักษรควบแท้ จากข้อความ "เขาชอบผูกปรักรำคนอื่นเสมอ"</p>	<p>เขาชอบ<u>ผูกปรักรำคน</u> อื่นเสมอ</p>
<p>ก.73</p> <p>จงขีดเส้นใต้คำอักษรควบแท้ จากข้อความ "เขาเตลิดไปถึงจังหวัดตราด"</p>	<p>เขา<u>เตลิด</u>ไปถึงจังหวัด <u>ตราด</u></p>
<p>ก.74</p> <p>จงขีดเส้นใต้คำอักษรควบแท้ จากข้อความ "ขุนศรีอินทราทิตย์ พ่อเมืองสุโขทัย"</p>	<p><u>ขุนศรีอินทราทิตย์</u> พ่อ เมือง<u>สุโขทัย</u></p>
<p>ก.75</p> <p>"การวัดความยาวของเส้นตรง" อักษรควบแท้ จากข้อความนี้ ไคแก่ คำ.....และ.....</p>	<p>- ความ, ตรง</p>
<p>ก.76</p> <p>"วันนี้ท้องฟ้าปลอดโปร่ง ไม่มีเมฆฝน" อักษรควบ แท้ จากข้อความนี้ ไคแก่คำ.....</p>	<p>- ปลอดโปร่ง</p>

<p>ก.77</p> <p>"เส้นทพริงพรวาสมส่วน เขายวนเหลือเกินยอกพฐ"</p> <p>คำอักษรควบแพ จากขอความนี้ ไคแก.....</p>	<p>พริงพรวา</p>
<p>ก.78</p> <p>"โคมไฟแขวนอยูชางชวา" อักษรควบแพ จากขอ</p> <p>ความนี้ ไคแกคำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>1. แชน</p> <p>2. ชวา</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 อักษรควบไม่แท้

<p>ก.79</p> <p><u>อักษรควบไม่แท้</u> มี 2 ลักษณะ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. อักษรควบที่อ่านออกเสียงพยัญชนะตัวแรกเพียงตัวเดียว 2. อักษรควบที่อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ทร" เป็น "ธ" 	
<p>ก.80</p> <p>คำ "จริง" พยัญชนะ "จร" เวลาอ่านจะออกเสียง "จ" เพียงตัวเดียว ดังนั้น คำนี้จึงเป็นอักษร.....</p>	ควบไม่แท้
<p>ก.81</p> <p>"ไซร์" พยัญชนะ "ชร" เวลาอ่านจะออกเสียง "ช" เพียงตัวเดียว คำนี้จึงเป็น.....</p>	อักษรควบไม่แท้
<p>ก.82</p> <p>"ศรี" คำนี้อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ศ" เพียงตัวเดียว ดังนั้นจึงเป็น.....</p>	อักษรควบไม่แท้
<p>ก.83</p> <p>"สร้อย" คำนี้อ่านออกเสียงพยัญชนะ "ส" เพียงตัวเดียว จึงเป็น.....</p>	อักษรควบไม่แท้
<p>ก.84</p> <p>นักเรียนจะพบว่าอักษรควบที่อ่านออกเสียงพยัญชนะตัวแรกเพียงตัวเดียว ได้แก่ คำที่มีพยัญชนะ จ, ช,,, ควบกับ "... " เท่านั้น</p>	ศ, ส ควบกับ "ร"

<p>ก.85</p> <p>อักษรควบไม่แท้ นอกจากจะอ่านออกเสียงพยัญชนะ ตัวแรกเพียงตัวเดียวแล้ว ยังมีบางคำที่อ่านออก เสียงพยัญชนะ "ทร" เป็นเสียง "ซ"</p>	
<p>ก.86</p> <p>คำ "ทราบ" พยัญชนะ "ทร" อ่านออกเสียงเป็น "ซ" อ่านว่า ซาบ ดังนั้นคำนี้เป็น.....</p>	<p>อักษรควบไม่แท้</p>
<p>ก.87</p> <p>คำ "ทรวง" พยัญชนะ "ทร" ออกเสียง "ซ" จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรควบไม่แท้</p>
<p>ก.88</p> <p>"พุทรา" ออกเสียง "ทร" เป็น "ซ" คำนี้จึงเป็น</p>	<p>อักษรควบไม่แท้</p>
<p>ก.89</p> <p>"อินทรีย์" ออกเสียง "ทร" เป็น "ซ" ดังนั้นคำนี้ จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรควบไม่แท้</p>
<p>ก.90</p> <p>ดังนั้นอักษรควบไม่แท้ หมายถึงคำที่มีพยัญชนะบางตัว เมื่อควบกับ "ร" แล้วอ่านออกเสียงดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ออกเสียงพยัญชนะ.....หรือ 2. ออกเสียงพยัญชนะ " " เป็น " " 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ตัวแรกเพียงตัวเดียว 2. "ทร" เป็น "ซ"

<p>ก.91</p> <p>"เสริม" คำนี้เป็นอักษรควบไม่แท้ เพราะเหตุผลข้อใด ?</p> <p>ก. ออกเสียง "ส" เพียงตัวเดียว</p> <p>ข. ออกเสียง "สร" ไปพร้อม ๆ กัน</p> <p>ค. ออกเสียงเป็นพยางค์เดียว</p> <p>ง. ออกเสียง "ร" เพียงตัวเดียว</p>	<p>ข้อ ก.</p>
<p>ก.92</p> <p>"ศรัทธา" ที่ขีดเส้นใต้เป็นอักษรควบไม่แท้ เพราะเหตุผลข้อใด ?</p> <p>ก. ออกเสียง "ร" เพียงตัวเดียว</p> <p>ข. ออกเสียงเป็นพยางค์เดียว</p> <p>ค. ออกเสียงเป็น 2 พยางค์</p> <p>ง. ออกเสียง "ศ" เพียงตัวเดียว</p>	<p>ข้อ ง.</p>
<p>ก.93</p> <p>"จรวค" คำนี้เป็นอักษรควบไม่แท้ ใช่หรือไม่ ตอบ</p> <p>เพราะเหตุผลข้อใด ?</p> <p>ก. ออกเสียง "จ" เพียงตัวเดียว</p> <p>ข. ไม่ได้ออกเสียง "จ" เพียงตัวเดียว</p> <p>ค. ออกเสียงเป็นพยางค์เดียว</p> <p>ง. มีพยัญชนะ "จ" ควบกับ "ร"</p>	<p>ไม่ใช่</p> <p>ข้อ ข.</p>

<p>ก.94</p> <p>"แทรก" คำนี้เป็นอักษรควบไม่แท้ ใช่หรือไม่</p> <p>ตอบ</p> <p>เพราะ</p>	<p>1. ใช่</p> <p>2. ออกเสียง "ทร" เป็น "ฐ"</p>
<p>ก.95</p> <p>"อันเนตรนงรามทรมวย" อักษรควบไม่แท้จากขอ ความนี้ ไต่แก้คำ.....</p>	<p>ทรม (วย)</p>
<p>ก.96</p> <p>"บุคคล่างก็สรุเสริญเขว้าเป็นคนดี" อักษรควบ ไม่แท้ จากขอความนี้ คือคำ.....</p>	<p>(สร)เสริญ</p>
<p>ก.97</p> <p>"อย่ากำสรคโตกาอวรว" อักษรควบไม่แท้ จาก ขอความนี้ คือคำ.....</p>	<p>(กำ)สรค</p>
<p>ก.98</p> <p>"แสรงท่าแลเสียงเบียงเบือน" อักษรควบไม่แท้ จากขอความนี้ ไต่แก้ คำ.....</p>	<p>แสรง</p>
<p>ก.99</p> <p>"บ่าวสาวค่างสรवलเสเฮฮาน่าสนุก" อักษรควบไม่ แท้ จากขอความนี้ ไต่แก้ คำ.....</p>	<p>สรवल(เส)</p>

<p>ก.100</p> <p>"เจ้าหญิงเสวราโศกมากที่คงสูญเสียพระราชบิดาไป" อักษรควบไม่แท้ จากข้อความนี้ คือคำ.....</p>	<p>เสวรา(โศก)</p>
<p>ก.101</p> <p>"ลูกของเสวริทั้งสามคนเป็นผู้ชาย" อักษรควบไม่แท้ จากข้อความนี้ คือคำ.....</p>	<p>เสวริ</p>
<p>ก.102</p> <p>"เขอกำลังสระผม" อักษรควบไม่แท้ จากข้อความนี้ ไคแก่ คำ.....</p>	<p>สระ(ผม)</p>
<p>ก.103</p> <p>"มีปัญญาเหมือนมีทรัพย์อยู่นับแสน" อักษรควบไม่แท้ จากข้อความนี้ ไคแก่ คำ.....</p>	<p>ทรัพย์</p>
<p>ก.104</p> <p>".....าบ" คำนี้เป็นอักษรควบไม่แท้ พยัญชนะที่ขาดหายไป คือ "....."</p>	<p>"ทร"</p>
<p>ก.105</p> <p>"...จ" คำนี้เป็นอักษรควบไม่แท้ พยัญชนะที่ขาดหายไป คือ "....."</p>	<p>"สร"</p>

<p>ก.106</p> <p>"ดึกนี้อายุ 80 กว่าปีแล้ว จึงมีสภาพชำรุด..... มาก" อักษรควบไม่แท้ ที่ควรนำมาเติมในช่องว่าง ของข้อความนี้ คือ คำ.....</p>	<p>ทรุคโทรม</p>
<p>ก.107</p> <p>"คบคนดีเป็น.....แก่ตัว" อักษรควบไม่แท้ที่ควรนำ มาเติมในช่องว่างของข้อความนี้ คือ คำ.....</p>	<p>ศรี</p>
<p>ก.108</p> <p>อักษรควบที่ออกเสียงพยัญชนะทั้งสองตัวไปพร้อม ๆ กัน เช่น คำว่า "กลุ่ม" เรียก อักษรควบแท้ ส่วนคำที่ออกเสียงพยัญชนะตัวแรกเพียงตัวเดียว เช่น "สรวง" และที่ออกเสียงพยัญชนะ "ทร" เป็น "ฐ" เช่น "ทรง" เรียกว่า อักษรควบไม่แท้</p>	
<p>ก.109</p> <p>คำ "ครั้นคร้าม" เป็นอักษร.....เพราะออก เสียงพยัญชนะ "ค" และ "ร" ไปพร้อม ๆ กัน ส่วนคำ "ทรวคทรง" เป็นอักษร.....เพราะออก เสียง "ทร" เป็น "ฐ"</p>	<p>- ควบแท้ - ควบไม่แท้</p>
<p>ก.110</p> <p>คำ "พลับพลึง" เป็นอักษร..... ส่วนคำ "สรวม" เป็นอักษร.....</p>	<p>- ควบแท้ - ควบไม่แท้</p>

<p>ก.111</p> <p>คำ "แปลกปลอม" เป็นอักษรควบแท้ เพราะ..... คำ "ไซร" เป็นอักษรควบไม่แท้ เพราะ..... </p>	<p>- ออกเสียงพยัญชนะ "ป" และ "อ" ไปพร้อม ๆ กัน</p> <p>- ออกเสียงพยัญชนะ "ร" เพียงตัวเดียว</p>
<p>ก.112</p> <p>ฉะนั้น เราจะทราบว่าคำใดเป็นคำควบแท้หรือคำควบไม่แท้ได้โดยการสังเกต 2 อย่าง คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. สังเกตพยัญชนะในคำ 2. สังเกตการออกเสียงพยัญชนะในคำ <p>กล่าวคือ</p> <p><u>คำควบแท้</u> จะมีพยัญชนะควบกับตัว.....,.....,หรือ.....แล้วอ่าน.....</p> <p><u>ส่วนคำควบไม่แท้</u> จะมีพยัญชนะควบกับตัว "..." เท่านั้น ซึ่งจะออกเสียงใด 2 แบบ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ออกเสียง..... 2. ออกเสียง..... 	<p>- ร, ล หรือ ว</p> <p>- ออกเสียงพยัญชนะ 2 ตัว ไปพร้อม ๆ กัน</p> <p>- ร</p> <p>- พยัญชนะตัวหน้าเพียงตัวเดียว</p> <p>- เป็นพยัญชนะตัวอื่น (หรือ "ทร" เป็น "ฐ")</p>

<p>ก.113</p> <p>"เสด็จสิ้นทุกสิ่งไม่กริ่งใจ"</p> <p>อักษรควบแท้จากข้อความนี้ คือคำ.....</p> <p>อักษรควบไม่แท้จากข้อความนี้ คือคำ.....</p>	<p>- กริ่ง</p> <p>- เส็จ</p>
<p>ก.114</p> <p>"มาไกลไหนสาขาริมวาริน"</p> <p>อักษรควบแท้จากข้อความนี้ คือคำ.....</p> <p>อักษรควบไม่แท้จากข้อความนี้ คือคำ.....</p>	<p>- ไกล</p> <p>- ไหร</p>
<p>ก.115</p> <p>• "ให้สบายบรรเทาที่เสราสรอย" ข้อความนี้มีอักษร(ควบแท้, ควบไม่แท้) อยู่ 1 คำ ใดแก..</p>	<p>- ควบไม่แท้</p> <p>- เสราสรอย</p>
<p>ก.116</p> <p>"เห็นหนอกัศราที่มานัน" ข้อความนี้มีอักษร..... (ควบแท้, ควบไม่แท้) อยู่ 1 คำ ใดแก.....</p>	<p>- ควบแท้</p> <p>- กัศรา</p>
<p>ก.117</p> <p>"วิงวอนเจรจาปราศรัย" ในข้อความนี้มีคำ 2 พยางค์ ที่อ่านแบบอักษรควบแท้และควบไม่แท้ อยู่ 1 คำ คือ.....</p>	<p>ปราศรัย</p>
<p>ก.118</p> <p>"สุดแท้แต่ทุกสุดสร้างไว้" ข้อความนี้มีอักษรควบไม่ แท้ คือ คำว่า.....</p>	<p>สร้าง</p>

<p>ก.119</p> <p>"เอาเครื่องทรงขององค์สหันน" คำ 2 พยางค์ ที่อ่านแบบอักษรควบแท้และไม่แท้ ในข้อความนี้ คือ คำ.....</p>	<p>เครื่องทรง</p>
<p>ก.120</p> <p>"ญาติกำลังสร้งน้ำขาง ๆ อาศรม" อักษรควบไม่ แท้จากข้อความนี้ 2 คำ ไคแก่.....และ.....</p>	<p>- สร้ง(น้ำ) - อาศรม</p>
<p>ก.121</p> <p>ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่เป็นอักษรควบแท้ จาก ข้อความ "ปีกเจ้ายังอ่อนคสอดแกล"</p>	<p>ปีกเจ้ายังอ่อนคสอดแกล</p>
<p>ก.122</p> <p>จงขีดเส้นใต้คำที่เป็นอักษรควบไม่แท้จากข้อความ "แปดริ้วเป็นชื่อเรียกจังหวัดคะ เชียงเทรา"</p>	<p>แปดริ้วเป็นชื่อเรียก จังหวัดคะ เชียงเทรา</p>
<p>ก.123</p> <p>จงขีดเส้นใต้คำที่เป็นอักษรควบแท้จากข้อความ "จากบ้านเขาสุไพรีศรี"</p>	<p>จากบ้านเขาสุไพรีศรี</p>
<p>ก.124</p> <p>จงขีดเส้นใต้คำที่เป็นอักษรควบแท้จากข้อความ "ขวยชวนชด้นนเจ้าพุ่มฟอง"</p>	<p>ขวยชวนชด้นนเจ้า พุ่มฟอง</p>

<p>ก. 125</p> <p>จงยกตัวอย่างคำอักษรควบแท้ ที่เป็น "ข" ควบ "ว" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>ขวาง, ขวัณ, ขวาน, แขวง, ขวา, ข้าง, ขวาก, ขวกไขว่ ฯลฯ (เอาคเพียง 2 คำ)</p>
<p>ก. 126</p> <p>จงยกตัวอย่าง คำอักษรควบแท้ที่เป็น "ก" ควบ "ร" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>กรุง, โกรธ, กรอบ, กริ้ว, กราบ, กราน, กรค, เกรง, กริ่ง, โกร่ง, กร้าน ฯลฯ</p>
<p>ก. 127</p> <p>จงยกตัวอย่างคำควบแท้สองพยางค์ที่เป็น "ป" ควบ "ล" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>ปลุกปล้ำ, เปลี่ยนแปลง, แปลกปลอม, ปลดปล่อย, ปลอมแปลง ฯลฯ</p>
<p>ก. 128</p> <p>จงยกตัวอย่าง คำควบแท้สองพยางค์ที่เป็น "ค" ควบ "ร" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>ครึกครอง, ครากคร่า, ครวจตรา, ตระเตรียม, ไตร่ตรอง, ครึกตรา, ครอมครม, คราคริ่ง ฯลฯ</p>

<p>ก.129</p> <p>นักเรียนลองหาคำควบไม่แท้ที่อ่านออกเสียง "ส" เพียงตัวเดียวมา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>ตรง, สร้าง, แสร้ง, เสร็จ, สร้อย, สรวล, เสริม, สร้าง, สรวง, สรวม ฯลฯ</p>
<p>ก.130</p> <p>นักเรียนลองหาคำควบไม่แท้ที่อ่านออกเสียง "ทร" เป็น "ธ" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>ทราย, ทราบ, ทรัพย์, ทรุกโทรม, ทรวคทรง, แทรก, ทรวง, ทราม, ทรง ฯลฯ</p>
<p>ก.131</p> <p>ลองหาคำควบไม่แท้ที่อ่านออกเสียง "ศ" เพียงตัว เดียวมา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>ศรี, เส้า, อาศรม ฯลฯ</p>
<p>ก.132</p> <p>จากบทเรียนที่เรียนมาแล้วทั้งหมด นักเรียนอาจสรุป ได้ว่า อักษรควบมี 2 พวก คือ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>1. อักษรควบแท้ 2. อักษรควบไม่แท้</p>

บทที่ 4 อักษรนำ

<p>ก.133</p> <p><u>อักษรนำ</u> คือคำที่มีพยัญชนะ 2 ตัว อยู่รวมสระเดียวกันแล้วอ่านออกเสียงเป็น 2 พยางค์ พยางค์แรกออกเสียงสระ "อะ" แต่ไม่มีรูปสระ ส่วนพยางค์หลังออกเสียงผสมกับสระที่ปรากฏในคำ และผันเสียงสูงหรือต่ำตามพยัญชนะตัวหน้า</p>	
<p>ก.134</p> <p>คำ "ขนาน" มีพยัญชนะ "ข" และ "น" อยู่รวมสระเดียวกันอ่านออกเสียงเป็น 2 พยางค์ พยางค์แรกออกเสียงเป็น "ชะ" พยางค์หลังคือ "นาน" จะผันเสียงตาม "ขาน" เป็น "หนาน" คำนี้อ่านว่า "ชะ - หนาน" ดังนั้น คำนี้เป็นอักษร.....</p>	นำ
<p>ก.135</p> <p>คำ "ฉลาด" มีพยัญชนะ "ฉ" และ "ล" อยู่รวมสระเดียวกันอ่านออกเสียง 2 พยางค์ พยางค์แรกออกเสียงเป็น "ฉะ" พยางค์หลังออกเสียง "ลาด" ตาม "ฉลาด" เป็น "หลาด" คำนี้อ่านว่า "ฉะ - หลาด" ดังนั้น คำนี้เป็น.....</p>	อักษรนำ

<p>ก.136</p> <p>คำ "ตลาด" มีพยัญชนะ "ต" และ "ด" อยู่รวม สระเดียวกัน อ่านเป็น 2 พยางค์ พยางค์แรก ออกเสียง "ตะ" พยางค์หลัง ออกเสียง "ลาด" คำ "ตลาด" เป็น "หลาด" คำนี้อ่านว่า "ตะ - หลาด" ดังนั้น จึงเป็น.....</p>	<p>อักษรนำ</p>
<p>ก.137</p> <p>"ถนน" คำนี้อ่านว่า "ทะ - ถนน" เป็นคำ...</p>	<p>อักษรนำ</p>
<p>ก.138</p> <p>"ไสว" คำนี้อ่าน "สะ - ไหว" จึงเป็นคำ.....</p>	<p>อักษรนำ</p>
<p>ก.139</p> <p>"ผลิต" คำนี้อ่าน "ผะ - หลิด" จึงเป็นคำ.....</p>	<p>อักษรนำ</p>
<p>ก.140</p> <p>"ตลิ่ง" เป็นคำอักษรนำ อ่านว่า.....</p>	<p>ตะ - หลิ่ง</p>
<p>ก.141</p> <p>"อรอย" เป็นอักษรนำ อ่านว่า.....</p>	<p>อะ - หรอย</p>
<p>ก.142</p> <p>"สมิง" คำนี้อ่านว่า.....</p>	<p>สะ - หมิง</p>
<p>ก.143</p> <p>"ขยาย" คำนี้อ่านว่า.....</p>	<p>ชะ - หยาย</p>

<p>ก.144</p> <p>"ฉวัด" คำนี้อ่านว่า.....</p>	<p>ฉะ - หวัด</p>
<p>ก.145</p> <p>ดังนั้น คำอักษรนำ จะมีลักษณะดังต่อไปนี้</p> <p>1. มีพยัญชนะ 2 ตัว</p> <p>2. อานอกเสียงเป็น</p> <p>3. พยางค์แรกออกเสียงเหมือนมีสระ</p> <p>4. พยางค์หลังออกเสียงผสมกับสระที่</p> <p>และมันเสียงสูงหรือต่ำตามพยัญชนะ</p>	<p>1. อยู่รวมสระเดียวกัน</p> <p>2. สองพยางค์</p> <p>3. อะ</p> <p>4. ปรากฏในคำ</p> <p>- ทิวหา</p>
<p>ก.146</p> <p>พยัญชนะ 2 ตัว ที่อยู่รวมสระเดียวกันในคำอักษรนำ นั้น พยัญชนะตัวแรก เรียกว่า <u>ตัวนำ</u> พยัญชนะตัวที่ 2 เรียกว่า <u>ตัวตาม</u></p>	
<p>ก.147</p> <p>"คลับ" เป็นคำอักษรนำ มีพยัญชนะ "... " เป็นตัวนำ และมีพยัญชนะ "... " เป็นตัวตาม</p>	<p>"ค" และ "ล"</p>
<p>ก.148</p> <p>"จุมก" เป็นคำอักษรนำ มีพยัญชนะ "... " เป็นตัวนำ และมีพยัญชนะ "... " เป็นตัวตาม</p>	<p>"จ" และ "ม"</p>
<p>ก.149</p> <p>"สลากร" เป็นอักษรนำ มีพยัญชนะ "ส" เป็น.....</p>	<p>- ตัวนำ</p>

<p>ก.150</p> <p>"ฉนวนช" เป็นคำอักษรนำ มี พยัญชนะ "น" เป็น..... พยัญชนะ "ฉ" เป็น.....</p>	<p>- ตัวตาม - ตัวนำ</p>
<p>ก.151</p> <p>อักษรนำบางคำ พยางค์แรกไม่ออกเสียง แต่ออกเสียงพยางค์หลัง ไต่แก่คำต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. คำที่มีพยัญชนะ "ห" เป็นตัวนำพยัญชนะตัวอื่น ("ห" นำ) 2. คำที่มีพยัญชนะ "อ" เป็นตัวนำ และมี "ย" เป็นตัวตาม ("อ" นำ "ย") 	
<p>ก.152</p> <p>คำ "หนา" อ่านออกเสียงพยางค์หลังพยางค์เดียว เป็นคำอักษรนำ คือ "ห" นำ "..."</p>	<p>"น"</p>
<p>ก.153</p> <p>คำ "หวัง" อ่านออกเสียงพยางค์หลังพยางค์เดียว เป็นอักษรนำ คือ "... " นำ "..."</p>	<p>"ห" นำ "ว"</p>
<p>ก.154</p> <p>"อย่า" คำนี้มีพยัญชนะ "อ" นำ "ย" จึงต้องอ่านออกเสียง.....(สองพยางค์, พยางค์เดียว)</p>	<p>พยางค์เดียว</p>

<p>ก.155</p> <p>คำที่ใช้พยัญชนะ "อ" นำ "ย" แล้วอ่านออกเสียง พยางค์เดียว มีใช้ในภาษาไทยเพียง 4 คำ เท่า นั้น คือ อยา, อยู่, อย่าง และ อยาก</p>	
<p>ก.156</p> <p>นักเรียนจะพบวาคำอักษรนำที่อ่านออกเสียงเป็น 2 พยางค์ นั้น พยางค์หลังจะออกเสียงเหมือนมี พยัญชนะ "ห" เป็นตัวนำทั้งสิ้น</p>	
<p>ก.157</p> <p>ดังนั้น เราอาจสรุปได้ว่า อักษรนำคือ คำที่มี ลักษณะ ดังต่อไปนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. มี 2. อ่านเป็น...พยางค์ นอกจากคำที่มีพยัญชนะ "ห" นำ และ "... " นำ "... " จึงจะอ่าน เป็นพยางค์เดียว 3. พยางค์แรกออกเสียงเหมือนมี..... 4. พยางค์หลังออกเสียงผสมกับสระที่ปรากฏในคำ และออกเสียงเหมือนมี "... " นำ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีพยัญชนะ 2 ตัว อยู่รวมสระเดียวกัน 2. สองพยางค์ - "อ" นำ "ย" 3. สระ อะ 4. "ห" นำ
<p>ก.158</p> <p>คำอักษรนำที่เราพบส่วนมากเป็นพวกอักษรสูงนำ <u>อักษรเดี่ยว</u></p>	

<p>ก.159</p> <p>นักเรียนเคยรู้จักอักษรสูง อักษรเดี่ยวมาแล้ว ยัง ไม่ลืมใช่ไหม ? ลองทบทวนกันอีกครั้ง</p> <p>อักษรสูง มี.....ตัว คือ ข,ช,ฉ,ฐ,ถ,ณ,ฝ,ศ, ษ,ฎ,ท</p> <p>อักษรเดี่ยว คืออักษรต่ำที่ไม่มีเสียงเป็นคู่กับอักษร สูง มี.....ตัว ไค่แก่ง,ณ,ญ,น,ม,ย,ร,ล,ว,พ</p>	<p>- 11 ตัว</p> <p>- 10 ตัว</p>
<p>ก.160</p> <p>"ชนุน" เป็นคำอักษรนำ มี อักษรสูง "ช" เป็นตัวนำ อักษรเดี่ยว "... " เป็นตัวตาม</p>	<p>"น"</p>
<p>ก.161</p> <p>"ขมัน" คำนี้มีอักษรสูง "ข" เป็นตัวนำ และมีอักษร เดี่ยว "... " เป็นตัวตาม</p>	<p>"ม"</p>
<p>ก.162</p> <p>"ขยัน" คำนี้มีพยัญชนะ "ข" นำอักษรเดี่ยว คือ "...."</p>	<p>"ย"</p>
<p>ก.163</p> <p>จากที่กล่าวมาข้างต้น นักเรียนพอสรุปได้ว่า อักษร สูง "ช" สามารถนำอักษรเดี่ยวได้ 3 ตัว คือ.....</p>	<p>- น, ม, ย</p>

<p>ก. 164</p> <p>คำอักษรนำที่เป็น "ข" นำ "น" นอกจากคำว่า "ขนุน" แล้ว นักเรียนคิดได้มีคำอะไรบ้าง (บอกมา 2 คำ)</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>ชนาค, แขนง, เขนย, ขนอง, ขนง, โขนง, ขนม, ขนวย, ขนาน, ขนบ, ขนค ฯลฯ</p>
<p>ก. 165</p> <p>นักเรียนลองยกตัวอย่างคำอักษรนำที่เป็น "ข" นำ "ม" มาสัก 2 คำ (นอกจากคำว่า "ขม้น")</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>ขมับ, เขม่า, เข่มว, เขมร, เข่มิ่ง, เข่มือ, ขมุกขมัว, ขมวน, ขมุบขมิบ, โขมง, โขมค, ขมวด ฯลฯ</p>
<p>ก. 166</p> <p>นักเรียนทราบไหมว่า คำที่เป็น "ข" นำ "ย" นอกจากคำว่า "ขยัน" แล้ว มีคำอะไรบ้าง (บอกมา 2 คำ)</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>เขย่ง, เขย่า, ขยะ, ขยี้, ขยิบ, แขนง, ขยาย, ขยับ, โขยก- เขยก, ขยุกขยิก, ขยุบขยิบ, โขยง ฯลฯ</p>
<p>ก. 167</p> <p>คำ "จน" เป็นอักษรนำ ที่มีอักษรสูง "จ" นำ อักษรเดี่ยว "..."</p>	<p>"ง"</p>

<p>ก. 168</p> <p>"ไฉน" เป็นคำอักษรนำที่มี "ฉ" นำ "..."</p>	<p>"น"</p>
<p>ก. 169</p> <p>"ฉมัง" เป็นคำอักษรนำที่มี "ฉ" นำ "..."</p>	<p>"ม"</p>
<p>ก. 170</p> <p>"ฉลอง" เป็นคำอักษรนำที่มี "ฉ" นำ "..."</p>	<p>"ล"</p>
<p>ก. 171</p> <p>"ฉวี" เป็นคำอักษรนำที่มี "ฉ" นำ "..."</p>	<p>"ว"</p>
<p>ก. 172</p> <p>ฉะนั้น นักเรียนจะพบว่า อักษรสูง "ฉ" สามารถนำ อักษรเดี่ยวได้ 5 ตัว คือ.....</p>	<p>- ง,น,ม,ล,ว</p>
<p>ก. 173</p> <p>คำที่เป็น "ฉ" นำ "น" นอกจากคำว่า "ไฉน" แล้ว นักเรียนคิดได้มีคำอะไรอีก (บอกมาสัก 2 คำ)</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>ไฉนค, ฉนวน, ฉนาก, ฉนำ ฯลฯ</p>
<p>ก. 174</p> <p>นักเรียนลองยกตัวอย่างคำที่เป็น "ฉ" นำ "ล" มาสัก 3 คำ (นอกจากคำว่า "ฉลอง")</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>ฉลุ, ฉลิม, ฉลียง, ฉลา, ฉลาค, ฉลิว, ฉลาก, ฉลวย, ฉลอม, ฉลุ, ฉลย ฯลฯ</p>

<p>ก.175</p> <p>ลองยกตัวอย่างคำที่เป็น "ฉ" นำ "ว" นอกจาก คำว่า"ฉวี" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>ฉวัด, ฉเวียน, ฉเวียง ฯลฯ</p>
<p>ก.176</p> <p>คำที่มี "ฉ" นำ "ม" นอกจากคำว่า "ฉมัง" แล้ว นักเรียนคิดได้มีคำอะไรอีก บอกมาเพียง 1 คำ</p> <p>ตอบ</p>	<p>ฉมวก, ฉมัน</p>
<p>ก.177</p> <p>คำที่มี "ฉ" นำ "ง" นอกจากคำว่า "ฉงน" แล้ว มีคำอะไรอีก บอกมาเพียง 1 คำ</p> <p>ตอบ</p>	<p>ฉงาย</p>
<p>ก.178</p> <p>"โดง" เป็นคำอักษรนำ พวกอักษรสูงนำอักษร เดี่ยว คือ "ด" นำ "...."</p>	<p>"ง"</p>
<p>ก.179</p> <p>"ถนัด" เป็นคำอักษรนำ คือ "ถ" นำ "...."</p>	<p>"น"</p>
<p>ก.180</p> <p>"ถมิ่งถึง" ที่ขีดเส้นใต้ เป็นอักษรนำ ที่มี "ช" นำ "...."</p>	<p>"ม"</p>

<p>ก. 181</p> <p>"ตกลง" เป็นคำอักษรนำที่มี "ด" นำ "..."</p>	<p>"ด"</p>
<p>ก. 182</p> <p>"ถวาย" เป็นคำอักษรนำที่มี "ด" นำ "..."</p>	<p>"ว"</p>
<p>ก. 183</p> <p>กัณฑ์ อักษรสูง "ด" สามารถนำอักษรเดี่ยวได้ 5 ตัว คือ.....</p>	<p>- ง,น,ม,ล,ว</p>
<p>ก. 184</p> <p>นักเรียนลองยกตัวอย่างคำอักษรนำที่มี "ด" นำ "ล" มาสัก 2 คำ (นอกจากคำว่า "ตกลง")</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>ดลิน, ดลม, ดล่ำ, โดด, ดลอก, ดลก, แดดง, ดลาด, เดดลิง ฯลฯ</p>
<p>ก. 185</p> <p>จงยกตัวอย่างคำที่มี "ด" นำ "ว" มา 1 คำ (นอกจากคำว่า "ถวาย")</p> <p>ตอบ</p>	<p>ดวัลย์, ดวิด ฯลฯ</p>
<p>ก. 186</p> <p>คำอักษรนำที่มี "ด" นำ "น" นอกจากคำว่า "दनัค" แล้ว มีคำอะไรอีก บอกมา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>दनน, ดนอม, ดน่ำ, दनิม ฯลฯ</p>

<p>ก.187</p> <p>"ดวงด" เป็นคำพ้องอักษรสูงนำอักษรเดี่ยว คือ "ด" นำ "...."</p>	<p>"ง"</p>
<p>ก.188</p> <p>"ดั่ง" คำนี้เป็นอักษรนำ คือ "ด" นำ "...."</p>	<p>"น"</p>
<p>ก.189</p> <p>"ดयोग" เป็นคำอักษรนำ คือ "ด" นำ "...."</p>	<p>"ย"</p>
<p>ก.190</p> <p>"ดลิก" คำนี้เป็นอักษรนำ คือ "ด" นำ "...."</p>	<p>"ล"</p>
<p>ก.191</p> <p>"ดวา" เป็นคำอักษรนำ คือ "ด" นำ "...."</p>	<p>"ว"</p>
<p>ก.192</p> <p>ดังนั้น อักษรสูง "ด" สามารถนำอักษรเดี่ยวได้ 5 ตัว คือ</p>	<p>- ง,น,ย,ด,ว</p>
<p>ก.193</p> <p>ส่วน "ด" นำอักษรเดี่ยวได้ตัวเดียวคือ "ร" ได้ แก่คำว่า ฝรั่ง และ หญ้าฝรั่ง</p>	
<p>ก.194</p> <p>"สงม" เป็นคำอักษรนำ พ้องอักษรสูงนำอักษรเดี่ยว คือ "ส" นำ " " "</p>	<p>" "</p>

<p>ก.195 "สนุก" เป็นคำอักษรนำที่มี "ส" นำ "...."</p>	<p>"น"</p>
<p>ก.196 "สมุก" เป็นคำอักษรนำที่มี "ส" นำ "...."</p>	<p>"ม"</p>
<p>ก.197 "สยาม" เป็นคำอักษรนำที่มี "ส" นำ "...."</p>	<p>"ย"</p>
<p>ก.198 "สระ" เป็นคำอักษรนำที่มี "ส" นำ "...."</p>	<p>"ร"</p>
<p>ก.199 "สลัด" เป็นคำที่มี "ส" นำ "...."</p>	<p>"ด"</p>
<p>ก.200 "แสวง" คำนี้มี "ส" นำ "...."</p>	<p>"ว"</p>
<p>ก.201 เราอาจสรุปได้ว่า อักษรสูง "ส" นำอักษรเดี่ยว ได้ 7 ตัว คือ</p>	<p>ง,น,ม,ย,ร,ด,ว</p>
<p>ก.202 ส่วนพยัญชนะ "ศ" นำอักษรเดี่ยวได้ 2 ตัว คือ "ล" และ "ว" ไ้แก่คำว่า ไสล และ เสวค เป็นต้น</p>	

<p>ก.203</p> <p>จงยกตัวอย่างคำที่เป็น "ส" นำ "น" ที่นอกจาก คำ "สนุก" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>สนาน, สนอง, สนับ, สนุน, โสน, สนิม, สนม, เสนอ ฯลฯ</p>
<p>ก.204</p> <p>นักเรียนจงคิดคำที่เป็น "ส" นำ "ม" ที่นอกจากคำ ว่า "สมุค" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>สมาน, สมอง, สมัย, สมักร, สมุน, เสมอ, สมิง, สมร, สมาส, สมุทร, สมอ, สมี, แสม ฯลฯ</p>
<p>ก.205</p> <p>คำที่เป็น "ส" นำ "ล" ที่นักเรียนเคยรู้จักมีคำ อะไรอีก บอกมา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>สลัก, แสลง, สลัก, สลบ, สลาย, สลึง, สลาก, สล้าง, สลด, สลุก, สลวย, สละ ฯลฯ</p>
<p>ก.206</p> <p>คำที่เป็น "ส" นำ "ว" ที่นักเรียนคิดได้มีอะไรบ้าง บอกมา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>สวะ, สวิง, สวาท, สวาย, สวาน, ไสว, สวัศัพท์, แสวง, เสวย, สว่าง ฯลฯ</p>

ก.207	"หญิง" คำนี้เป็นอักษรนำที่มี "ห" นำ "...."	"ย"
ก.208	"เหนียว" เป็นคำอักษรนำ คือ "ห" นำ "...."	"น"
ก.209	"หญิงคิด" เป็นคำอักษรนำ พวกอักษรสูงนำอักษร เดี่ยว คือ "ห" นำ "...."	"ง"
ก.210	"หมอก" เป็นคำที่มี "ห" นำ "...."	"ม"
ก.211	"หยุด" เป็นคำที่มี "ห" นำ "...."	"ย"
ก.212	"หรรษา" เป็นคำที่มี "ห" นำ "...."	"ร"
ก.213	"แหลม" เป็นคำที่มี "ห" นำ "...."	"ล"
ก.214	"ไหว" เป็นคำที่มี "ห" นำ "...."	"ว"
ก.215	ฉะนั้น พยัญชนะ "ห" นำอักษรเดี่ยวได้ ๓ ตัว	ง,ย,น,ม,ย,ร,ล,ว

<p>ก.216</p> <p>นักเรียนจงเขียนคำอักษรนำที่เป็น "ห" นำ "ล" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>หลอก, หลอน, หลับ, หลาย, หลุก, หลบ, หลาก, หลาน, เหลน, โหล่น, หลวม, หลั่ง, หลีก, เหลว, หลง ฯลฯ</p>
<p>ก.217</p> <p>จงเขียนคำอักษรนำที่เป็น "ห" นำ "ม" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>หมัก, หมก, หมก, หมอน, หมอบ, หมั่น, หมื่อน, หมาก, หมาย, หมั้น, หมวก, หมุก, หม่า, หมู, หมอก, หมอง, หมน, หมวก ฯลฯ</p>
<p>ก.218</p> <p>จงเขียนคำอักษรนำที่เป็น "ห" นำ "ย" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>หยก, หยิบ, หย่า, โหยง, หยอก, หยอก, แหยง, หยาก, หยาบ, หยุก, หยิก, หยวม ฯลฯ</p>
<p>ก.219</p> <p>จงเขียนคำที่เป็น "ห" นำ "ว" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>หวาย, ไหวก, หวี, หวัง, หวาก, ห้วน, หุ้กหุ้ก, หวาน, หว่า, แหวก, หวี, ไหว, หวาน ฯลฯ</p>
<p>ก.220</p> <p>จงเขียนคำที่เป็น "ห" นำ "น" มา 2 คำ</p> <p>1.</p>	<p>หนูน, หนาม, หนวย, หนา, หนวก, หนึ่, หนุ่ม, หนา, หนวก, หนึ่, หนอง, หนึ่, ฯลฯ</p>

<p>ก.221</p> <p>จงเขียนคำที่เป็น "ท" นำ "ง" มา 2 คำ</p> <p>1.</p> <p>2.</p>	<p>เหงา, หงอย, หงิก, หงุคหงิก, หงาย, หงอก, หงอน, เหง้า, เหงือก, แหงน ฯลฯ</p>
<p>นักเรียนได้รู้จักคำอักษรนำพวกอักษรสูงนำอักษรเดี่ยวแล้ว ง่ายมากใช่ไหม</p>	
<p>ก.222</p> <p>คำอักษรนำ นอกจากเป็นพวกอักษรสูงนำอักษรเดี่ยวแล้ว ยังมีบางคำที่เป็นพวกอักษรกลางนำอักษรเดี่ยว</p>	
<p>ก.223</p> <p>นักเรียนคงยังไม่ลืมอักษรกลางใช่ไหม ลองทบทวนอีกครั้ง อักษรกลางมี 9 ตัว คือ ก, จ, ฉ, ญ, ฎ, ฏ, บ, ป, อ</p>	
<p>ก.224</p> <p>"จุมก" เป็นคำอักษรนำพวกอักษรกลางนำอักษรเดี่ยว คือ "จ" นำ "..."</p>	<p>"ม"</p>
<p>ก.225</p> <p>"จรัส" เป็นคำอักษรนำที่เป็น "จ" นำ "..."</p>	<p>"ร"</p>
<p>ก.226</p> <p>"จวก" เป็นคำอักษรนำที่เป็น "จ" นำ "..."</p>	<p>"ว"</p>

<p>ก. 227</p> <p>นักเรียนจะพบว่าพยัญชนะ "จ" นำอักษรเดี่ยวได้ 3 ตัว คือ</p>	<p>ม, ร, ว</p>
<p>ก. 228</p> <p>ส่วนพยัญชนะ "ก" นำอักษรเดี่ยวได้เพียงตัวเดียว คือ "น" โคนแก่คำว่า "กนก"</p>	
<p>ก. 229</p> <p>"ตจิด" เป็นคำอักษรนำพวกอักษรกลางนำอักษร เดี่ยว คือ "ต" นำ "...."</p>	<p>"ง"</p>
<p>ก. 230</p> <p>"โตนค" เป็นคำอักษรนำ คือ "ค" นำ "...."</p>	<p>"น"</p>
<p>ก. 231</p> <p>"ตลอดค" เป็นคำอักษรนำ คือ "ค" นำ "...."</p>	<p>"ล"</p>
<p>ก. 232</p> <p>"ทวาดค" เป็นคำอักษรนำ คือ "ค" นำ "...."</p>	<p>"ว"</p>
<p>ก. 233</p> <p>อาจสรุปได้ว่าพยัญชนะ "ต" นำอักษรเดี่ยวได้ 4 ตัว คือ</p>	<p>- ง, น, ล, ว</p>

<p>ก. 234</p> <p>"องุ่น" เป็นคำอักษรนำพวกอักษรกลางนำอักษร เดี่ยว คือ "อ" นำ "...."</p>	<p>"ง"</p>
<p>ก. 235</p> <p>"อนึ่ง" เป็นคำอักษรนำ คือ "อ" นำ "...."</p>	<p>"น"</p>
<p>ก. 236</p> <p>"อร่าม" เป็นคำอักษรนำ คือ "อ" นำ "...."</p>	<p>"ร"</p>
<p>ก. 237</p> <p>"อลักเอลือ" เป็นคำอักษรนำ คือ "อ" นำ "..."</p>	<p>"ล"</p>
<p>ก. 238</p> <p>"อย่าง" เป็นคำอักษรนำ คือ "อ" นำ "...."</p>	<p>"ย"</p>
<p>ก. 239</p> <p>ฉะนั้น อาจสรุปได้ว่าพยัญชนะ "อ" นำอักษรเดี่ยว ได้ 5 ตัว คือ</p>	<p>- ง, น, ร, ล, ย</p>
<p>ก. 240</p> <p>ส่วนพยัญชนะ "ป" นำอักษรเดี่ยวได้ 2 ตัว คือ "ร" และ "ล" ไ้แก่ คำว่า ปรอท, ปลัด เป็นต้น</p>	
<p>ก. 241</p> <p>"กองทัพอากาศไทยเจริญขึ้นมาก สามารถสร้าง จรวดตัวเอง" คำอักษรนำพวกอักษรกลางนำอักษร</p>	

<p>ก. 242</p> <p>"ลุงปลั่งชอบพูดจาตลกเสมอ ๆ" คำอักษรนำพวก อักษรกลางนำอักษรเดี่ยวจากข้อความนี้ คือ.....</p>	<p>ตลก</p>
<p>ก. 243</p> <p>"กวางมองเห็นเสื้ออยู่ริมคั้งเลยเตลิดหนีเข้าป่า ไป" คำอักษรนำพวกอักษรกลางนำอักษรเดี่ยว จากข้อความนี้ คือ.....</p>	<p>คั้ง และ เตลิด</p>
<p>ก. 244</p> <p>"ควาใจกำลังรับประทานอาหารอย่างเอร็ดอรอยที่ บนของเธอ" คำอักษรนำพวกอักษรกลางนำอักษร เดี่ยว จากข้อความนี้ คือ.....</p>	<p>เอร็ดอรอย</p>
<p>ก. 245</p> <p>"แต่คุณจะขึ้นมาวางไข่ที่หาดทรายในเวลากลางคืน" คำอักษรนำจากข้อความนี้ ไต่แก คำว่า.....</p>	<p>(แต่) ทย</p>
<p>ก. 246</p> <p>"ออกรุ่นแอมระเรื่อรุจี ประคุดมโนภิมยร์ตี ฅ แรกรัก" คำอักษรนำ จากข้อความไต่แก คำ....</p>	<p>แอม</p>

นักเรียนได้เรียนเรื่อง อักษรนำ จบแล้ว ขอให้หยุดพักสักครู่ แล้วคอยท่าแบบ
ฝึกหัดทบทวนเป็นครั้งสู่สุดท้าย

บทที่ 5 แบบฝึกหัดทบทวน

<p>ก. 247</p> <p>คำใด ๆ ที่มีพยัญชนะ 2 ตัว อยู่รวมสระเดียวกัน แล้ว ถาคำนั้นเป็นอักษรควบ จะอ่าน.....</p>	<p>- ออกเสียงเป็นพยางค์เดียว</p>
<p>ก. 248</p> <p>ถาคำนั้นเป็นอักษรควบ พยัญชนะตัวที่สองหรือตัวควบ ไคแก พยัญชนะ "ร" "... " และ "... " เท่านั้น</p>	<p>ล และ ว</p>
<p>ก. 249</p> <p>ถาคำนั้นเป็นอักษรควบแท้ จะออกเสียงพยัญชนะทั้ง 2 ตัว</p>	<p>- ไปพร้อม ๆ กัน</p>
<p>ก. 250</p> <p>ถาคำนั้นเป็นอักษรควบไม่แท้ จะออกเสียงเป็น 2 อย่าง คือ</p> <p>1. ออกเสียงหรือ</p> <p>2. ออกเสียงพยัญชนะทั้ง 2 ตัว เป็น.....</p>	<p>1. พยัญชนะตัวหน้าเพียงตัวเดียว</p> <p>2. เสียงพยัญชนะตัวอื่น</p>
<p>ก. 251</p> <p>ถาคำนั้นเป็นอักษรควบไม่แท้ พยัญชนะตัวที่สองหรือตัวควบจะเป็นพยัญชนะ.....เท่านั้น</p>	<p>ร</p>

<p>ก. 252</p> <p>ถาคำนั้เป็นอักษรนำจะอ่านเป็น....พยางค์ ยก วนคำที่มีพยัญชนะ.....และ..... จึงจะอ่านเป็นพยางค์เดียว</p>	<p>- 2 พยางค์</p> <p>- "ท" นำ และ "อ" นำ "ย"</p>
<p>ก. 253</p> <p>อักษรนำที่อ่านเป็น 2 พยางค์นั้น พยางค์แรกคือตัว นำ จะออกเสียงเป็น สระ.....ส่วนพยางค์หลัง คือตัวตามจะผสมกับสระที่.....แล้วนั้น วรรณยุกต์ตามตัวนำ</p>	<p>- สระ อะ</p> <p>- ปรากฏในคำ</p>
<p>ก. 254</p> <p>คำอักษรนำ พยัญชนะที่ใช่เป็นตัวตามไค้แก่ พวก อักษร.....ส่วนพยัญชนะที่เป็นตัวนำ ไค้แก่ พวกอักษร.....และอักษร.....</p>	<p>- เดี่ยว</p> <p>- อักษรสูง และอักษร- กกลาง</p>
<p>ก. 255</p> <p>อักษรนำคำที่มีพยัญชนะ "ท" นำ และ "อ" นำ "ย" จะอ่านออกเสียง..... (พยางค์แรก, พยางค์หลัง)</p>	<p>- พยางค์หลัง</p>
<p>ก. 256</p> <p>"แคะ" คำนี้เป็นคำชนิดใด ?</p> <p>ก. อักษรนำ</p> <p>ข. อักษรควบแท้</p> <p>ค. อักษรควบไม่แท้</p>	<p>ข อ ข.</p>

<p>ก. 257</p> <p>"สลัว" เป็นคำชนิดใด ?</p> <p>ก. อักษรสูงนำอักษรเดี่ยว</p> <p>ข. อักษรควบแท้</p> <p>ค. อักษรควบไม่แท้</p> <p>ง. อักษรกลางนำอักษรเดี่ยว</p>	<p>✓</p> <p>ขอ ก.</p>
<p>ก. 258</p> <p>"มัทรี" ที่ขีดเส้นใต้เป็นคำชนิดใด ?</p> <p>ก. อักษรนำ</p> <p>ข. อักษรควบแท้</p> <p>ค. อักษรควบไม่แท้</p> <p>ง. อักษรเดี่ยว</p>	<p>✓</p> <p>ขอ ค.</p>
<p>ก. 259</p> <p>"ทรัพยากรธรรมชาติ" ที่ขีดเส้นใต้เป็นคำชนิดใด ?</p> <p>ก. อักษรนำ</p> <p>ข. อักษรควบแท้</p> <p>ค. อักษรควบไม่แท้</p> <p>ง. อักษรเดี่ยว</p>	<p>✓</p> <p>ขอ ค.</p>
<p>ก. 260</p> <p>"สรวง" เป็นคำชนิดใด ?</p> <p>ก. อักษรควบไม่แท้</p> <p>ข. อักษรนำ</p>	<p>✓</p> <p>ขอ ก.</p>

<p>ก. 261</p> <p>"ไกวเปล" เป็นคำชนิดใด ?</p> <p>ก. อักษรควบไม่แท้</p> <p>ข. อักษรนำ</p> <p>ค. อักษรคู่</p> <p>ง. อักษรควบแท้</p>	<p>ข</p> <p>ง.</p>
<p>ก. 262</p> <p>"เบ็ดเตล็ด" ที่ขีดเส้นใต้เป็นคำชนิดใด ?</p> <p>ก. อักษรควบแท้</p> <p>ข. อักษรกลางนำอักษรเดี่ยว</p> <p>ค. อักษรควบไม่แท้</p> <p>ง. อักษรสูงนำอักษรเดี่ยว</p>	<p>ข</p> <p>ข.</p>
<p>ก. 263</p> <p>"เสวต" เป็นคำชนิดใด ?</p> <p>ก. อักษรนำ</p> <p>ข. อักษรควบ</p> <p>ค. อักษรสูง</p> <p>ง. อักษรกลาง</p>	<p>ข</p> <p>ก.</p>
<p>ก. 264</p> <p>"ฉงก" เป็นคำชนิดใด ?</p> <p>ก. อักษรควบที่มี "ฉ" ควบ "ง"</p> <p>ข. อักษรควบที่มี "ฉ" ควบ "ก"</p> <p>ค. อักษรนำที่มี "ฉ" นำ "ง"</p>	<p>ข</p> <p>ค.</p>

<p>ก. 265</p> <p>"กระทรวง" เป็นคำชนิดใด ?</p> <p>ก. อักษรนำ</p> <p>ข. อักษรควบ</p> <p>ค. อักษรเดี่ยว</p> <p>ง. อักษรคู่</p>	<p>ข</p> <p>ขอ ข.</p>
<p>ก. 266</p> <p>คำใดที่อ่านทั้งแบบอักษรควบและอักษรนำ ?</p> <p>ก. ไกวเปล</p> <p>ข. สลบไสล</p> <p>ค. กระทรวง</p> <p>ง. ขวากหนาม</p>	<p>ข</p> <p>ขอ ง.</p>
<p>ก. 267</p> <p>"จ๊วก" เป็นคำชนิดใด ?</p> <p>ก. อักษรควบแท้</p> <p>ข. อักษรควบไม่แท้</p> <p>ค. อักษรกลางนำอักษรเดี่ยว</p> <p>ง. อักษรสูงนำอักษรเดี่ยว</p>	<p>ข</p> <p>ขอ ค.</p>
<p>ก. 268</p> <p>อักษรควบกับอักษรนำ มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันในข้อใด ?</p> <p>ก. อ่านออกเสียงเป็นพยางค์เดี่ยวทั้งหมด</p> <p>ข. อ่านออกเสียงเป็น 2 พยางค์ก็มี</p> <p>ค. ตัวควบมีวรรณยุกต์ควบด้วย</p>	<p>ข</p> <p>ขอ ง.</p>

<p>ก. 269</p> <p>อักษรนำแตกต่างจากอักษรควบในข้อใด ?</p> <p>ก. อ่านเป็นทั้ง 2 พยางค์ และพยางค์เดียว</p> <p>ข. อ่านออกเสียงเฉพาะตัวหน้าตัวเดียว</p> <p>ค. ตัวตามต้องผันวรรณยุกต์ตามตัวนำ</p> <p>ง. ถูกทั้งข้อ ก. และข้อ ค.</p>	<p>ข้อ ง.</p>
<p>ก. 270</p> <p>"แม้นลอลามหยามหยาบโปลามปลิม" อักษรนำจากข้อความนี้คือคำใด ?</p> <p>ก. หยามหยาบ</p> <p>ข. ลอลาม</p> <p>ค. ปลามปลิม</p> <p>ง. ถูกทุกข้อ</p>	<p>ข้อ ก.</p>
<p>ก. 271</p> <p>จากข้อความใน ก. 270 อักษรควบคือคำใด ?</p> <p>ก. หยามหยาบ</p> <p>ข. ลอลาม</p> <p>ค. ปลามปลิม</p> <p>ง. ถูกทุกข้อ</p>	<p>ข้อ ค.</p>

<p>ก.272</p> <p>"เวลาขมุกขมัว ฝูงกระจตัวเตนกรีดกราย" อักษรนำจากข้อความนี้คือคำใด ?</p> <p>ก. กระจตัว</p> <p>ข. ขมุกขมัว</p> <p>ค. กรีดกราย</p> <p>ง. เวลา</p>	<p>ข. ข.</p>
<p>ก.273</p> <p>"มีสิ่งพึงบรรจบไทรบบาท" คำความแท้จากข้อความนี้ คือคำใด ?</p> <p>ก. สิ่ง</p> <p>ข. บาท</p> <p>ค. บรรจบ</p> <p>ง. ทรบ</p>	<p>ข. ง.</p>
<p>ก.274</p> <p>จากข้อความใน ก.273 อักษรนำพวกอักษรสูงนำอักษรเดี่ยว คือคำใด ?</p> <p>ก. บรรจบ</p> <p>ข. ทรบ</p> <p>ค. สิ่ง</p> <p>ง. ไม่มี</p>	<p>ข. ค.</p>

<p>ก.275</p> <p>"ถึงโรงเหลาเตากลั่นคว้นโขมง" อักษรควบจาก ข้อความนี้ คือคำใด ?</p> <p>ก. เหลา กลั่น ข. เต่า กลั่น ค. คว้น โขมง ง. กลั่น คว้น</p>	<p>ขอ ง.</p>
<p>ก.276</p> <p>จากข้อความใน ก.275 อักษรนำที่ออกเสียง พยางค์เดียว คือคำใด ?</p> <p>ก. เหลา ข. กลั่น ค. คว้น ง. โขมง</p>	<p>ขอ ก.</p>
<p>ก.277</p> <p>"เขาต้องฉีกภาพในภาคผนวกส่งหัวหน้าที่แผนก เพื่อนำไปแขวนที่ฝาผนังในวันพรุ่งนี้" อักษรควบ จากข้อความนี้ มีกี่คำ ?</p> <p>ก. 1 คำ ข. 2 คำ ค. 3 คำ ง. 4 คำ</p>	<p>ขอ ข.</p>

<p>ก. 278</p> <p>จากข้อความใน ก. 277 มีอักษรนำ กี่คำ ?</p> <p>ก. 3 คำ</p> <p>ข. 4 คำ</p> <p>ค. 5 คำ</p> <p>ง. 6 คำ</p>	<p>ขอ ค.</p>
<p>ก. 279</p> <p>"การประหยัคเป็นการสร้างอนาคต" คำที่อ่านทั้งแบบอักษรควบและอักษรนำ คือคำใด ?</p> <p>ก. อนาคต</p> <p>ข. ประหยัค</p> <p>ค. การสร้าง</p> <p>ง. ถูกทั้งขอ ก. และขอ ข.</p>	<p>ขอ ข.</p>
<p>ก. 280</p> <p>"เด็กคือเป็นศรีแก่ชาติ เด็กฉลาดชาติเจริญ"</p> <p>อักษรนำจากข้อความนี้ คือคำใด ?</p> <p>ก. ศรี</p> <p>ข. เจริญ</p> <p>ค. ฉลาด</p> <p>ง. ถูกทั้งขอ ก. และขอ ค.</p>	<p>ขอ ค.</p>

นักเรียนเป็นบุคคลที่มีความขยันหมั่นเพียรดีมาก หวังว่าคงได้รับความรู้เรื่องอักษรควบและอักษรนำเพิ่มขึ้นบ้าง ขอให้นักเรียนจงโชคดีตลอดไป